No 2686 Zaterdag 24 Aug. 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Kerk en Politiek.

I.

In onze huidige maatschappij is bovenstaande titel een der meest brandende vraagstukken. De vervolging in Mexico zo heette het, geschiedde tegen een katholicisme wat aan politiek deed. In Duitsland hoort men voortdurend dat de strijd gaat niet tegen de godsdienst, maar tegen het politiek katholicisme. Hier op Curaçao verscheen een partijprogram met als een der punten, verbanning van alle godsdienst uit de politiek.

Is dit iets nieuws van onze 20e eeuw? Geenszins.

We behoeven slechts uit de geschiedenis de woorden te noemen van Caesaro papisme en investituurstrijd en we zullen ons herinneren dat de kerk 19 eeuwenlang een strijd gevoerd heeft voor de afbakening van de grenzen tussen Kerk en politiek.

En niet voor niets heeft de Kerk verklaard, hoe zij staat tegenover staat en politiek, welke het Staatsleven te voeren heeft.

Toch is voor velen, ook katholieken, al wat geschied en gezegd is, nog niet duidelijk en zijn er nog te velen, die nog niet het verband verstaan tussen Kerk en politiek.

In enkele artikelen willen we daarom dat verband eens uiteenzetten, aan de hand van een rede, indertijd door de Nijmeegse Professor Kors op de Sociale week te Rolduc uitgesproken.

Wat is politiek?

Men kan onderscheiden tussen politieke wetenschap en politieke kunst. Wetenschap van de politiek is die kennis, welke zich bezig houdt met de staat, het doen van de staat, de normen van het staatsbestuur, de middelen, waarmee de staat tot bereiking van zijn doel moet werken.

De kunst van de politiek is de verwerkelijking van hetgeen de politieke wetenschap leert in het concrete staatsleven, in de concrete omstandigheden. Niet iedere die moraal-theologie kent als wetenschap is daarom moreel mens, is daarom moreel geschikt om anderen te leiden in het morele leven. Daar is ook voor nodig de gesteltenis te hebben, de leer van de moraal in het leven toe te passen. Niet iedereen, die wetenschappelijk op de hoogte is van de politiek, is daarom al reeds een politicus. Kunst om te regeren is heel wat anders als het weten.

Wat is het doel van de politiek? Het doel is om aan te geven, te zoeken, hoe het staatsbelang, het algemene welzijn dus, kan worden verwezenlijkt in de staat en door de staat. De politiek heeft dus te verwezenlijken het staatsdoel, want ze is niets anders dan wetenschap of kunst om de staat te besturen.

Wat is het doel van de Staat?

De staat als hoogste Maatschappij moet ook het hoogste en meest universele doel hebben. Terwijl andere Maatschappijen slechts een beperkt doel hebben, beperkte middelen nastreven, heeft de staat het volledige menselijke goed te behartigen en te trachten dit zoveel mogelijk voor allen te bereiken. Hij is geen gemeenschap, alleen gericht op beoefening van wetenschap, op bevordering van de gezondheidszorg, of die alleen maar let op sociale vraagstukken — het arbeidersvraagstuk — of die alleen maar te maken heeft met het recht en rechtsverhouding.

Neen, de staat omvat al deze dingen. Als hoogste gemeenschap moet zijn doel zo omvattend mogelijk zijn. Hij omvat alles, wat de menselijke natuur vervolmaken kan. Wij kunnen niet zeggen, dat de staat alleen te maken heeft met economische vraagstukken; deze vormen een onderdeel. De staat heeft voor den gehelen mens te zorgen, voor zijn lichamelijk zowel als voor zijn geestelijk welzijn, voor morele en verstandelijke ontwikkeling. De staat heeft even goed te zorgen, dat de burgers deugdzaam zijn, als dat ze toenemen in wetenschap en kennis, stijgen in maatschappelijk en stoffelijk welzijn. Het doel van de staat is, het volledig menselijk goed zoveel mogelijk te verwezenlijken. Het gebied van de werkzaamheid van de staat strekt zich uit over het gehele gebied, waarop de mens zich ontwikkelen kan. Heel dit terrein valt binnen de werkzaamheid van de staat.

Nu rijst die vraag, of de staat al die verschillende belangen, verschillende vervolmaaktheden, welke de menselijke natuur zich verwerven kan zelf alle onmiddellijk behartigen moet, of dat de staat ook 'n taak moet overlaten aan andere Maatschappijen om te werken aan de verwezenlijking van bepaalde doelen.

1. Wat is eigenlijk de eigen taak van de staat? Op welk gebied is de staat rechtsreeks en onmiddellijk werkzaam krachtens zijn wezen? Dat gebied van de staat, zo luidt het antwoord, is allereerst de rechtsorde. Dat is het belang hetwelk de staat zelf onmiddellijk moet behartigen. De staat is er om de rechtsorde te handhaven, te scheppen, door te voeren, te doen eerbiedigen. De private burgers of individuele groepen in de staat kunnen geen rechtsorde behartigen. Dit is het doel van de staat zelf. Alleen als de staatsoverheid van haar taak afstaat en anderen daarin delegeert, kunnen ook anderen deze taak overnemen, maar het is eigen taak van de staat.

Op andere gebieden heeft de staat alleen een subsidiaire taak. Niet, dat die belangen niet onder het doel van de staat vallen. Zij vallen er wel onder en de staat heeft er zorg voor te dragen. Maar hij moet het overlaten aan de Maatschappijen zelf, aan verschillende groepen, aan organisaties, die zich ontwikkeld hebben. Zij moeten in de eerste plaats die belangen behartigen. De staat heeft, zoals de encycliek „Quadragesimo Anno" zegt, hier een regelende, leidende en aanmoedigende taak te vervullen.

2. Wanneer wij het staatsdoel aldus zien als een volle ontwikkeling van de mens, komt ogenblikkelijk de vraag: Is de staat voor deze taak berekend? Kan de staat deze taak werkelijk ten volle rechtstreeks of indirect vervullen? En daarmee komen wij op het gebied van ons onderwerp.

Noch de enkele mens, noch de gemeenschap van mensen sinds Adam's val bezit voldoende middelen om ook maar de natuurlijke ontwikkeling ten volle te kunnen bereiken. Wij weten, hoe door de erfzonde 's mensen verstand verduisterd en 's mensen wil verzwakt is. Vandaar, dat zowel voor menselijke individuen als voor de menselijkheid in het algemeen, het bijna onmogelijk is, de voornaamste waarheden, welke het menselijk leven moeten regelen en leiden zuiver en goed te kennen. En waar we zeiden, dat politiek is de wetenschap, welke normen aangeeft voor het staatsleven en de kunst der politiek deze is, die de normen op het staatsleven toepast is de eerste vraag. Kan de staat uit zich zelf die normen kennen en kracht bezitten die normen toe te passen? Dan moet in het licht van ons geloof het antwoord ontkennend zijn. De feiten leren het ook dag aan dag zeer klaar. Waar de staat zuiver steunt op natuurlijk-menselijke inzichten en weigert naar andere steun en ander licht op te zien, ontwaren wij, dat van het streven naar menselijke perfectie geen sprake meer is. Wij moeten niet vergeten dat in de na te streven waarden een hiërarchie is. Economische waarden zijn geen hoogste, maar laagste, wijl zij dienende waarden zijn. De mens heeft hogere idealen dan alleen zich over te geven aan bezitsgenot. Als redelijke mens moet hij eerst streven naar redelijke en zedelijke vervolmaking. Hij moet de goederen van deze aarde slechts beschouwen als middel om tot hogere vervolmaking te komen.

Kan de staat alleen aan zijn leden geven wat zij hebben moeten? Daarop moeten wij ontkennend antwoorden. 's Mensen verstand is niet eens meer in staat het bestaan van God zonder de hulp van de Openbaring zuiver, klaar en zonder dwalingen vast te stellen en te aanvaarden. Zoals St. Thomas van Aquino schrijft, is het slechts aan weinigen mogelijk na lange tijd en met heel veel moeite iets over God te achterhalen en dan nog vermengd met veel dwaling. Met de kennis van God hangt samen de kennis van de zedelijke normen, waardoor het menselijk leven moet worden geregeld.

Wordt vervolgd.

Opweg naar Internationale Stabiliseering?

Het vraagstuk van een internationale Valuta-Stabilisatie-Conferentie, waarnaar ook dr. Colijn blijkens zijn jongste Staatsstuk streeft, heeft reeds het karakter gekregen van een Valuta-Devaluatie-Conferentie.

We vonden onder de Telegrammen van deze week het volgende bericht:

Amsterdam 17. Het bestuur van de vereniging voor waardevast bezit, adviseert in een brochure „revaluatie op de oude pariteit" ten opzichte van het pond sterling waarbij nodig is aansluiting bij het pond sterling met behulp van een stabilisatiefonds dat regelmatig op de wisselmarkt opereert.

Velen zullen niet begrijpen wat dat bericht juist betekent. Maar in het Dgbl. v. N. Br. vonden we een artikel, dat ons de weg wijst, welke de financiële wereld thans wil inslaan.

Op de Wereldconferentie van Londen in 1933, had de grote worsteling plaats tussen de Angelsaksische landen en de Goudlanden over de ware functie van geld. Onder Nederlandse leiding behaalde 't Goudblok daar — althans naar de mening harer adepten — een beslissende overwinning door de vorming van 't z.g. „Goudblok" dat pal beloofde te staan voor een onverzwakte munt.

Hoe is sedertdien de mentaliteit veranderd!

Wel blijft steeds als doelwit van de politiek van het goudblok het streven naar een Internationale Valuta-Stabilisatie op goud, maar langzamerhand is ook de mening daarover gaan veranderen.

Men spreekt nog wel altijd over een Internationale valuta-stabilisatie-conferentie, maar denkt zich die meer in de zin van het befaamde „sluitstuk" van minister Oud, nl. dat zij tevens leidt tot een voorafgaande herwaardering van de valuta. M.a.w. de Valuta-Stabilisatie-Conferentie draagt nog wel haar oude naam, maar in wezen wordt het een Internationale Devaluatie-Conferentie. De naam dient dan nog alleen als een soort „jargon" met gewijzigde betekenis, om de politici en financiële experts van het Goudblok een terugtocht zonder verlies van prestige mogelijk te maken.

Het is een secret de Polichinelle, dat reeds lang dergelijke besprekingen hebben plaats gehad en dat men aan de zijde van het goudblok voor zulk een achterwaartse beweging gereed is, maar dat Engeland vasthoudt aan zijn sedert jaren vaste eis, dat eerst de standaard met betere waarborgen omringd moet zijn, waartoe naar Engelse opvatting ook hoort, het herstel van het prijsniveau in de goudbloklanden, door vóórafgaande devaluatie dier landen.

Tot herwaardering is men in het Goudblok bereid, en men dacht zich, dat voorafgaande overeenstemming achter de schermen moest worden gezocht, om te bereiken dat de leden van het Goudblok, die daaraan behoefte hadden, zouden mogen devalueren, zonder dat Engeland en de V.S. verder dan thans zouden devalueren.

Dat men zo krampachtig vasthoudt aan een Intenationale Conferentie is, behalve uit de hoop tot redding van vastgepraat prestige, ook veroorzaakt door gemis aan begrip van het wezen van devalueren. Zonder een „ordelijke terugtocht", vreesde men een „sauve qui peut", en algemene „devaluatie-wedloop".

Het gerucht gaat, dat men, achter de schermen, binnen het goudblok, reeds tot overeenstemming zou zijn gekomen over de mate van devaluatie van het blok. Het gerucht noemt b.v. een stabilisering van 1 pd. st. is gelijk aan 10 gulden, wat, daar het pd. st. op 60 pct. staat, zou betekenen, dat 10 nieuwe guldens gelijk zijn aan f 7.20 oude, dus een devaluatie met 28 pct. Dit gerucht schijnt bevestiging te vinden in de Belgische devaluatie, die daarna plaats had. Dit zou ook verklaren, dat enig protest uit het goudblok tegen de Belgische desertie uitbleef, daar het niet verder zou zijn gegaan, dan waarover reeds in beginsel overeenstemming was bereikt.

Let men nu op de vergadering van de Internationale Kamer van Koophandel te Parijs, dan kan men bespeuren, hoezeer de mentaliteit reeds is veranderd en hoezeer de gedachte, dat de Valuta-Stabilisatie-Conferentie in wezen een Valuta-Devaluatie-Conferentie zal zijn, gemeengoed is geworden.

Deze Internationale Kamer van Koophandel vormt de veste der Goudmentaliteit, en was in 1933 het bolwerk van waaruit men de Angel-saksische opvatting van de functie van het geld bestookte. Daar heeft thans Prof. T. E. Gregory — een der paradepaarden van de voorstanders van de gouden standaard — een rapport uitgebracht, dat o.a. „Het Vaderland" een „meesterlijk rapport" noemt.

Dit rapport, dat aandringt op „stabilisatie" en „terugkeer" op de gouden standaard, geeft van a—z aan, dat de gehoopte Valuta-Stabilisatie-Conferentie zal zijn een Valuta-Devaluatie-Conferentie. Ondanks de aanhef en verdoezelende middennoot, komt de strekking tot uiting in het feit, dat het rapport geheel draait, om wat men zou kunnen noemen, „de noodzakelijke aanpassing van overwaardig nationaal „goudgeld" aan een nieuwe pariteit.

Wel kant zich deze „Engelse rapporteur tegen de Engelse opvatting, dat er van stabilisering op goud geen sprake kan zijn, vóórdat de goudlanden hun valuta hebben aangepast, maar 't probleem van aanpassing zelf wordt door hem niet alleen als zodanig erkend, maar zelfs ontwerpt hij een soort oplossing, die anderen meesterlijk mogen noemen, maar die toch o.i. aantoont, hoezeer de in de klem geraakte gouddeskundigen zich uit de slag trachten te redden. De Engelsen, met hun steeds verguisde kijk op valutavraagstukken, hebben tot nu toe vastgehouden aan de eis, dat het goudblok eerst zijn nieuwe pariteit zal vaststellen, en dat pas daarna een Valuta-Stabilisatie-Conferentie als „sluitstuk" nut heeft. Hiertegen keert George zich, maar hoe?: „Het vaststellen van de muntpariteit is geen voorwaarde van stabiliseren maar is feitelijk niets anders dan het stabiliseren zelf". Ziedaar dus open en bloot de erkenning, dat, wat het „jargon" stabiliseren blijft noemen, in den grond „devalueren" is. Dit blijkt weer uit de volgende zin: „Natuurlijk kan die pariteit niet zo maar ineens gedecreteerd worden. Er zal wel een periode van overgang, een tijd van zoeken nodig zijn". Hoe nu? Een Valuta-Stabilisatie-Conferentie die zelfs niet eens zou stabiliseren, zoals minister Oud dat denkt, maar nog een tijd van „experimenteren" door dr. Colijn zo verafschuwd, als overgangstijd nodig zou hebben? Hebben de Engelsen nu niet bij dit „bolwerk" van goudmentaliteit, in deze verwoede aanvallen op de Engelse mentaliteit, toch niet hun beste advocaat gevonden?

Wat Gregory stabiliseren noemt, is niets anders dan een beheerste „devalua-

Curaçao in 1934.

Havenbedrijf.

Geen belangrijke werken werden in 1934 in de haven van Willemstad uitgevoerd; het uitdiepen tot 25 voet van het Kanaal van Valentijn, vanwege de Curaçaosche Petroleum Industrie Mij., kwam gereed.

Door de Curaçaose Handel Mij. is in 1934 op hare werven in de St. Annabaai een bunkerleiding aangelegd, welke het mogelijk maakt dat schepen, aldaar gemeerd, tegelijk met lossen of laden, ook van de nodige bunkerolie kunnen worden voorzien.

Overigens verkeren de bruggen, kaden, werven enz. alle in goede staat en worden geregeld onderhouden.

Op Aruba kwamen de volgende verbeteringen tot stand: de havenmond te Oranjestad werd tot 22 voet bij laagwaterstand uitgediept, in de vaargeul der haven werden enkele ondiepten verwijderd, eveneens tot op 22 voet, terwijl vóór de pier de haven tot op 20 voet bij laagwaterstand werd uitgebaggerd. Eind December 1934 kwamen deze werken gereed.

Door de Lago Oil & Transport Co. werden voorbereidende werkzaamheden gedaan in verband met de voorgenomen verbetering van de haven te St. Nicolaas. Deze verbeteringen zullen bestaan in wijziging van de aanwezige steigers, in het bouwen van een nieuwe pier en het uitbaggeren van ondiepten in de haven.

Luchtvaart.

In het eerste halfjaar werd op Aruba de Caribbean Flying Service (Caraïbische Vliegdienst Onderneming) opgericht met een zespersoons amphibi-transportvliegtuig, waarmede een geregelde verbinding tussen dat eiland en Curaçao werd onderhouden. De onderneming mocht zich in grote belangstelling van de zijde van het publiek verheugen.

Met het Gouvernement werd een contract aangegaan voor mailvervoer, zodat de luchtverbinding zowel voor Aruba als voor Curaçao van enige betekenis was.

Op 24 December 1934 kwam het twaalfpersoons verkeersvliegtuig „Snip" van de Kon. Luchtvaart Mij., hetwelk de vlucht Nederland—West-Indië volbracht, en Aruba, waartegen de Carribean Flynen van de K.L.M. tot het openen van een geregelde vliegdienst tussen Curaçao en Aruba. warategen de Caribbean Flying Service niet kon concurreren, besloot deze haar dienst te staken.

INDUSTRIE.

PETROLEUMRAFFINADERIJEN.

Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij. Naar de verstrekte cijfers te oordelen was er in 1934 bij deze tak van nijverheid wederom groter bedrijvigheid dan in het jaar tevoren en de voorbereidende werkzaamheden in verband met plannen tot het vernieuwen en uitbreiden van de raffinaderij waren in de tweede helft van het jaar in volle gang. Ook de tankschepen werd in 1934 met twee tankers uitgebreid, in totaal bestond deze vloot uit 29 tankers met een laadvermogen van 76000 ton.

De van verschillende landen aangevoerde olie was dan ook groter dan in 1932, n.l. 8.037.235.479 K.G., waaronder op Aruba aangevoerd 119.550 K.G., tegen 7.618.173.430 K.G. in 1933.

De totale verwerkte ruwe olie in 1934 bedroeg 6.153.035.884 K.G., derhalve gemiddeld 16.857.633 K.G. per dag.

Het verschil tussen de uitgevoerde hoeveelheden olie in 1933 en 1934 was niet groot, en ook niet het verschil tussen de voor bunkers afgeleverde hoeveelheden in de twee laatste jaren.

In totaal werd in 1934 in ladingen uitgevoerd 6.337.516.834 K.G. en voor bunkers aan schepen afgeleverd 833.913.961 K.G.

Het aantal employé's in dienst dezer maatschappij en van de Curaçaose Scheepvaart Maatschappij bedroeg aan het einde van 1934 respectievelijk 306 en 275, tegen respectievelijk 291 en 247 in 1933. Het aantal maandgelders in dienst der maatschappij was 267 en het aantal arbeiders 2883. In 1933 waren deze cijfers respectievelijk 222 en 2480. De Curaçaosche Scheepvaart Maatschappij had aan boord harer schepen, behalve officieren, een bemanning van 708 koppen, in 1933 606.

Het bedrag door de maatschappij uitbetaald aan salarissen en arbeidslonen beliep in 1934 f 4.897.00.— terwijl door de Curaçaosche Scheepvaart Maatschappij aan salarissen en gage's is uitgekeerd een bedrag van f 2.443.000.—

In het „Koningin Wilhelmina Dok" en het „Juliana Dok" werden in 1934 gelicht onderscheidenlijk 34 en 27 schepen.

Lago Oil & Transport Co. Ldt. Door de bouw van meer olietanks en werven werd in 1934 een groter uitbreiding gegeven aan de raffinaderij van deze maatschappij. Zij heeft hare productie dan ook belangrijk opgevoerd.

Het produceren van zwavelzuur voor de bereiding harer producten werd voortgezet. De maatschappij droeg er steeds zorg voor de hinder, veroorzaakt aan de bewoners van het dorp St. Nicolaas door de bij het keren van de wind over het dorp voorbij drijvende zwaveldampen, door het stopzetten van het bedrijf. Deze maatregel bleek echter niet afdoend, aangezien de schoorstenen nog een tijd lang bleven naroken. Proeven werden evenwel genomen met een ontgassingsapparaat, welke bevredigende resultaten opleverden. Op een der ovens is reeds een dergelijk apparaat opgesteld, terwijl de nodige materialen voor de bouw van meerdere van deze apparaten voor drie andere ovens ook reeds voor een deel ingevoerd zijn.

Aangevoerd werd met hare tankschepen in 1934:

ruwe olie 7.832.040.732 K.G.
stookolie 140.275.040 K.G., alzo bijna 50% meer ruwe olie en bijna 80% meer stookolie dan in 1933. Er werd daartegen geen gasoline aangevoerd, wel in 1933 440 000 K.G.

Uitgevoerd werd aan geraffineerde producten:

stookolie	4.868.169.079 K.G.
dieselolie	577.966.277 K.G.
gasoline	2.072.779.267 L.
petroleum	106.530.906 L.
gasolie	100.175.597 L.

benevens 382.653.585 K.G. ruwe olie.

In 1934 werd een aantal woningen meer voor de employés bijgebouwd.

Arend Petroleum Maatschappij.

Ook aan de raffinaderij van deze maatschappij werd uitbreiding gegeven, welke uitbreiding aan het einde van 1934 nog in volle gang was. Het bedrijf dezer maatschappij werd in de tweede helft van 1934 weder op volle capaciteit gebracht.

Met hare tankschepen werd aangevoerd in 1934:

ruwe olie	524.532.199 K.G.
Gasolie	167.540 K.G.

terwijl met grote tankschepen werd uitgevoerd aan geraffineerde producten:

stookolie	492.378.201 K.G.
dieselolie	9.546.968 K.G.
gasolie	3.456.496 K.G.
gasoline	27.629.430 L.,

benevens 31.932.253 K.G. ruwe olie.

Hoedenindustrie.

Wegens de lage marktprijs voor de gevlochten hoeden, gepaard met weinig afzet daarvan, verliest deze industrie meer en meer, zowel op Curaçao, als op Aruba en Bonaire hare betekenis als huisindustrie.

Telkenjare blijkt dat er minder hoeden gevlochten worden. Meestal houden alleenstaande vrouwen en ouden van dagen zich nog met deze tak van nijverheid bezig. In het 3de district hield een overgroot deel der vrouwelijke bevolking zich uit gebrek aan andere werk nog daarmee onledig, teneinde toch nog enige verdiensten, hoe gering ook, te hebben.

tie, internationaal overeen te komen, nationaal uit te voeren, maar onder internationale „voogdij".

Hij denkt zich dus de internationale „stabilisatie" aldus, dat de aangeslotenen aan hun valuta een goudwaarde zullen geven, waarbij „er bij v. gedurende zes maanden geen afwijking zal zijn van meer dan vijf procent". De gulden zou dus tegenover de franc mogen dalen tot 95 pct. zijner oude goudwaarde, binnen 6 maanden, maar ook elke zes maanden 5 pct. verder mogen gaan. Dit „stabilisatie"-voorstel is dus niets anders dan een voorstel tot geleidelijke en beheerste devaluatie. Maar men is niet aan die 5 pct. gebonden. Wanneer een land om een of andere reden nog sneller zou willen devalueren, zou het zich daartoe tot een internationaal orgaan moeten wenden, b.v. de Raad van Toezicht van de Bank voor Internationale Betalingen, die de aangevoerde argumenten zou beoordelen en aan de andere landen zou mededelen. Op die wijze zou men dan ook na het accoord toch nog tot correcties en betere aanpassing kunnen komen, maar dan uitsluitend na overleg.

„Het meesterlijk rapport" over „Internationale Stabilisering" is derhalve niets anders dan een „meesterlijk rapport", om de weg aan te wijzen, hoe men, onder de naam van stabilisering, komt tot een internationaal accoord over beheerste devaluatie, nationaal uit te voeren, mits in een tempo van 5 pct. per half jaar, onder toezicht der Bank voor Internationale Betalingen, indien men sneller wil gaan. Deze Bank voor Internationale Betalingen is dan uitgevonden als middel om sommige landen, waar de nood dringt, toe te laten, wat sneller te gaan. Want — ook na internationaal accoord — zal niemand er aan denken, een land dat zich niet aan de B.I.B. zou storen, als deze zulks „verbood", iets kwalijk te nemen: zie Belgisch uittreden uit het Parijse accoord van 1933. De B.I.B. dient blijkbaar als uitvlucht, om sommige regeringen, die zich te veel hebben vastgepraat, gelegenheid te geven, zich tegenover hun parlement en volk te verontschuldigen, aangezien hun daad de „zegen" van 's werelds meest aanzienlijke wachters over de gouden standaard, zal hebben verkregen.

De regeringssituatie in Nederland.

De telegrammen van deze week hadden het volgende bericht:

Den Haag 15. Er worden fundamentele wijzigingen voorspeld in de Nederlandse buitenlandse handelspolitiek, in politieke kringen alhier, waar er gezegd wordt dat de Rooms Katholieke Partij binnenkort de regering zal overhalen om het verzoek in te willigen voor een gedeeltelijk, indien niet een algehele afschaffing van het contigenteeringssysteem en het te vervangen door de protectietarieven. De ongeschiktheid van het contigenteeringssysteem is bekend en wordt in officiële kringen erkend en bleek een in toenemende mate onpopulaire maatregel te zijn in de grote kringen van handelslieden. Het hoofd van de wol-, aardewerk- en papierindustrie, is voor protectie waarvoor een drukke propaganda gemaakt wordt in de industriële centra Tilburg, Breda en 's Hertogenbosch. Men denkt dat de Rooms Katholieke Partij begunstigd zal worden door den minister van economische zaken, Dr. Gelissen, en er wordt zelfs de verzekering gegeven dat het programma van de partij voor tarieven en credieten, teneinde de industrie bij te staan een aanzienlijke rol gespeeld heeft in de besloten reconstructie van het kabinet Colijn.

Onze lezers zullen zich nog herinneren, dat wij bij ons overzicht over de crisis en de oplossing daarvan, door een herstel van het Kabinet Colijn, reeds direct het vermoeden hebben uitgesproken, dat deze oplossing wel niet zou verkregen zijn, tenzij er belangrijke concessies gedaan waren aan de eisen der katholieken.

Volgens de berichten der bladen, uit die dagen voor de crisis, die we deze week ontvingen, zouden echter onze vermoedens de historie wat zijn vooruit gelopen. Want algemeen is het nieuwe Kabinet door de katholieken erg ongunstig ontvangen. De verschillende uitlatingen in de Katholieke pers spreken van „een onbevredigende oplossing" „geen reden tot juichen", „geen enkele aanwijzing voor eenige verbetering ten goede", „weinig hoopvol perspectief", enz.

En over de drie Katholieke Ministers die in het nieuwe Kabinet gebleven zijn is men alles behalve te spreken daar zij zich thans geheel en al „buiten het verband van de Kath. Staatspartij plaatsen en een individualistische politiek voeren, welke in hoge mate afgekeurd en betreurd worden."

Over de vraag dan ook of het conflict tussen Regering en Kamer was opgelost kregen we in de radio Rede, welke Colijn op de crisis deed volgen, wel heel vage en weinig zeggende mededelingen.

Volgens de heer Colijn mogen we de vraag zo niet stellen. Want er is een nieuw Kabinet en dat nieuwe Kabinet heeft nog geen enkel conflict met de Kamer gehad.

We zouden alleen mogen vragen of er niet een gevaar bestaat, dat er tussen het nieuwe Kabinet en de Kamer een gelijksoortig conflict ontstaat als op Dinsdag 23 Juli.

En dan zijn er twee factoren die de formateur in deze gerust stellen.

De poging een gemeenschappelijk program te formuleren waaraan een parlementaire meerderheid steun zou verlenen zijn niet geslaagd.

Terwijl ook de mogelijkheid van een Kath.-soc. democratisch kabinet niet aanwezig bleek.

De tweede factor is, het program dat straks op de derde Dinsdag in September aan de Staten Generaal zal worden aangeboden.

Aldus de Hr. Colijn.

Aan deze tweede factor, schijnt volgens het telegram, waarmee we dit artikel begonnen, thans te worden gewerkt.

Over de eerste factor „de pogingen een gemeenschappelijk program te formuleren, waaraan een parlementaire meerderheid steun zou verlenen, zijn niet geslaagd", daarover is in de crisisdagen heel wat te doen geweest.

Uit de telegrammen, die we hier ontvingen, konden we in de crisisdagen reeds door de regels heen lezen, van de verontwaardiging, die vooral in de liberale pers geuit werd, over de luchthartigheid waarmee de Kath. Staatspartij het eminente Kabinet Colijn ten val gebracht had.

In dergelijke persbeschouwingen strijden domheid en kwaadwilligheid om de voorrang.

Men stelle eens voor, dat vanwege het feit, dat een of twee kleine partijtjes niets anders willen, de grote kath. fractie maar elk beleid van het kabinet-Colijn had te slikken, ook al kon ze tenslotte voor dit beleid geen enkele verantwoordelijkheid meer dragen.

Dit zou ze toch moeten, omdat a.r. en lib. geen ander beleid wensten. Afgezien van het staatkundig ongerijmde van deze situatie, zou op die wijze, de kath. staatspartij eenvoudig de gevangene zijn van enkele kleine groepen.

De kath. Staatspartij met haar grote sociale organisaties van werkgevers, boeren, middenstanders en arbeiders, zou op die wijze door een liberale fractie die niets achter zich heeft, tot werkloosheid en onmacht gedoemd worden. Men wrijft zich dezer dagen wel eens de ogen uit, bij het lezen der lib. persbeschouwingen, met de vraag, waar of de heren nog de moed vandaan halen met hun leger zonder soldaten, een partij, die het derde van het Ned. volk achter zich heeft en tegenover dit volksdeel een geweldige verantwoordelijkheid draagt, op zulk een verwaten wijze de les te lezen.

Men zou haast de indruk krijgen, dat de katholieken in Nederland geen andere rol mogen spelen, dan als bijwagen te fungeren van andere kleine reactionnaire partijtjes.

Als de liberalen, vrijz. democraten en anti-rev. hun medewerking weigeren aan de totstandkoming van een werkelijk nationaal kabinet, zoals thans bij het saboteren van de opdracht van prof. Aalberse een geval was, dan is dit alles volkomen en régle. Maar als de katholieken aan een liberaal economisch georiënteerd niet-nationaal kabinet eindelijk na eindeloos geduld hun vertrouwen opzeggen, dan worden ze als een soort landverraders voorgesteld en krijst alles wat liberaal en neutraal is: „O moeder die Papen." Het is misschien nog wel eens goed, even te herinneren aan de gebeurtenissen inNov. 1932, toen het Kabinet Ruys stond voor een geweldig tekort op de begroting, waarvoor dekking moest gezocht worden, omdat ook toen de gulden werkelijk gevaar liep.

Minister de Geer verdedigde toen een verhoging van het tarief van 8 tot 10 %. Wie waren toen de heftige opposanten? De partijen die nu aan minister Aalberse uit een soort racune, de medewerking weigeren aan de totstandkoming van een werkelijk nationaal kabinet.

De heren Colijn, Oud en Knottenbelt, weigerden aan de Regering de zo noodzakelijke financiële maatregel.

Minister de Geer stelde toen de Kabinetskwestie, omdat zonder deze tariefsverhoging de Regering de financiële verantwoordelijkheid niet verder kon dragen.

En wat antwoordde toen het Kamerlid Colijn? We citeren de handelingen: Hoewel ik de grote ernst van het ogenblik en onze grote verantwoordelijkheid volkomen erken, zie ik evenwel, wanneer er op dit ogenblik gestemd moet worden, geen andere uitweg, dan dat dit conflict ontstaat, want de gehele anti-rev. fractie zal op één man na, de Regering niet steunen."

Toch had de heer Colijn toen nog veel minder met de groepen, waarmede hij toen het Kabinet Ruys wilde ten val brengen, een nieuw kabinet kunnen formeren.

Het was toen prof. Aalberse, die door een tactische manoeuvre, het conflict voorkomen heeft.

Maar wat de heer Colijn toen als kamerlid wel mocht doen, ten opzichte van een betrekkelijk ondergeschikte maatregel, die het Kabinet-Colijn-Oud later zelf direct heeft ingevoerd, dat mocht nu prof. Aalberse niet doen, nu deze zeer ernstige bezwaren had tegen het gehele economisch beleid van het Kabinet-Colijn.

Waar men in de katholieke pers ook al weinig van te spreken is, is het op vacantie gaan van het kabinet, onmiddellijk nadat de samenstelling was geschied.

Toen de kath. fractie bij de behandeling van het bezuinigingsontwerp in de Tweede Kamer de Regering met grote nadruk vroeg, de stemming over dit wetsontwerp aan te houden tot September, wanneer tegelijk met de behandeling van de ontwerpen inzake de verlaging der vaste lasten kan worden gestemd, beweerde minister Colijn met grote nadruk, dat dit onmogelijk was. Op deze bezuinigingsmaatregelen kon niet langer gewacht worden. Aan deze toch zeer redelijke wens van de Kath. Kamerfractie kon men niet tegemoet komen. En nu kan het plotseling wel. Nu is er ineens helemaal geen haast meer en stelt de Regering zelf voor, de verdere behandeling van die bezuinigingsontwerpen maar aan te houden tot September.

Het argument waarmee enkele weken geleden het bescheiden verzoek van de kath. fractie is afgewezen, maakt op die wijze achteraf geen sterke en sympathieke indruk.

Ook de zo gewenste regeringsverklaring op welke gronden een kabinet, dat enkele dagen te voren aftreedt, omdat het geen vertrouwen meer had in de volksvertegenwoordiging, enkele dagen later opnieuw in dezelfde samenstelling kan optreden, werd niet aan de Kamer meegedeeld, maar per radio aan den volke verkondigd.

Juist vanwege de kwade geruchten, die rond de crisis liepen, was een opheldering wel gewenst.

En welk zijn die geruchten?

Colijn zou zijn collega's niet precies verteld hebben wat hij zeggen zou, doch slechts in het algemeen.

Het stellen der motie van vertrouwen is niet geschied met medeweten van alle ministers.

Door deze ongemotiveerde en onbehoorlijke eis heeft hij de crisis juist geforceerd.

Ook de demagogische insinuatie over het rood-roomse blok, dat hem, zoals hij het voorstelde zou hebben doen vallen, is geuit zonder dat allen dat van te voren wisten.

Minister Colijn zal misschien gedachtig zijn geweest aan de wijze raad, welke de heer de Geer, in het Kamerdebat gegeven heeft, toen hij regering en oppositie toeriep: „L'été porte conseille", (de zomer brengt wel raad.)

We hopen het, en het telegram van deze week mag misschien grond geven voor een gewettigde hoop, dat de regering door onderhandelingen en besprekingen, door tegemoetkomingen aan de verlangens van de katholieke Kamerfractie een kamermeerderheid vinden mag voor het program wat ze op de derde Dinsdag van September aan de Kamer en het volk bekend zal maken.

Ie Concert van het Trio Van Renesse-Hellman-van Wezel.

Op Dinsdag 20 Augustus 1935.

Men zegt dat op Curaçao een muziekavond van slechts enkele instrumenten, niet anders dan een fiasco kan zijn. Ons volkje wil niet enkel horen maar ook zien en wel iets schitterends, wat uitblinkt door glans, schoonheid en bijzonderheid. Muziek horen ze genoeg op de fonograaf en in de radio. En zo moet hier een muziekavond om succes te hebben worden opgeluisterd door toneel en voordracht.

En zo was deze muziekavond van het Mengelbergse trio een grote uitzondering op de algemene Curaçaose regel.

Enkel muziek van maar een paar instrumenten of alleen van piano en toch een volle zaal, een groot succes en een ontzettend enthousiasme.

Wel was de roem aan deze artisten voorafgegaan, wel was er goed reclame gemaakt, wel was de verwachting naar hetgeen was aangekondigd groot en algemeen. Het zou iets heel bijzonders worden.

Maar het is ook iets heel buitengewoons gebleken.

Iemand, die wel muzikaal is, maar die schijnbaar minder goed op de hoogte was, meende dat het aangekondigde Trio zou zingen. Die persoon heeft werkelijk goed gedacht: Er is gezongen, en prachtig gezongen en zó dat het door geen Caruso of Tauber kan worden verbeterd. Zeg niet dat de menselijke stem meer geeft en leeft dan instrumenten. Neem b.v. de cello van van Wezel. De klank van een cello komt de menselijke stem het meest nabij.. Maar zo als van Wezel de cello bespeelt, overtreft hij het menselijk geluid. Die cello zong zo mooi en vol, zo zacht en zwellend als van een orgelpedaal, met een adem zo sterk en larg, dat geen bariton er bij haalt. En die viool van Helmann, o wat zong die teer en fijn, afwisselend tussen legato en stacato en zo treffend en boeiend dat geen sopraan, al zingt ze als een lijster, er tegen aan kan.

Van een piano zegt men dat er geen leven noch afwisseling in zit. Maar wat leefde die vleugel onder van Renesse's meesterlijke aanslag, welk een wondere tonen ontlokten zijn fluwele vingeren als bij toverslag zowel bij de keurige begeleiding als bij zijn prachtige solo's!

Het spel van alle drie de artisten was zo kunstig en volmaakt, zo fijn en indrukwekkend, dat het auditorium, waaronder Z.E. de Gouverneur en familie, steeds met de grootste aandacht en in doodse stilte en diep onder de indruk, luisterde en genoot en zich daarna telkens ontspande in een hartelijk en dankbaar applaus.

Het was een avond van kunstgenot en en reine vreugde en bijna hemels geluk!

Het kunstgezelschap heeft er goed aan gedaan niet alleen beroemde maar ook hier meer bekende stukken uit te voeren. Het is genotvol te horen, wat men meermalen maar nooit zo mooi heeft gehoord.

En aan wie hebben we deze genotvolle kunstavond te danken?

De Heer Westrienen zeide in zijn inleiding dat het initiatief was uitgegaan van een violiste van het Mengelbergorkest. Maar zoals wij vernamen heeft de Heer Westrienen deze dame op het idee gebracht en verzocht er voor te zorgen. Ere wien ere toekomt.

Niet minder eer en dank aan het Triocomité, maar de hoogste eer en grootste dank aan het Trio zelf, dat ons zoveel heeft doen genieten en nog zal laten genieten.

Niemand die in de gelegenheid is, late deze bijzondere gelegenheid om superieure muziek te horen, voorbij gaan.

Dat ook van avond en a.s. Maandag en Woensdagavond de zaal met een even uitgelezen publiek als verleden Dinsdagavond gevuld zij!

Ook aan de door den Heer Westrienen gevormde Kunstkring wensen wij grote uitbreiding. Dat de kring steeds wijder worde en veel bijdrage tot bevordering van echte, ware volmaakte kunst op Curaçao!

R.B.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Zondag heeft Dr. Schacht de economische dictator van Duitsland een rede gehouden te Koningsberg bij gelegenheid van de Oost Duitse handelstentoonstelling.

In de bladen wordt deze rede belangrijk genoemd. Belangrijk echter dan slechts in zover, dat wanneer Schacht aan het spreken slaat, er achter de coulissen iets niet in orde zit en Schacht de situatie dan moet redden.

We hebben dat in het laatste jaar reeds meermalen opgemerkt o.a. nog kort geleden bij zijn rede te Danzig.

We hebben het hier al eens meer gehad over de geheimzinnigheid der Duitse financiële politiek en deze rede van Dr. Schacht geeft ons de gelegenheid daar nog eens wat meer van te zeggen, want de meest geheimzinnige figuur in het Derde Rijk is Dr. Schacht en hoe hij met de millioenen en milliarden rangeert is een groot raadsel.

In sommige kringen gelooft men nog steeds dat Dr. Hjalmer Schacht de President van de Rijksbank en Minister van Economische Zaken van Pruisen en het Derde Rijk, die als oppermachtig dictator over Duitsland de scepter zwaait tot de meest onmogelijke kunststukken in staat is. Hij wordt beschouwd als de man die het Duitse betaalmiddel gered heeft, die het economische leven in Duitsland weer tot nieuwe bloei zal brengen en die het ook klaar zal spelen om de Duitse staatsschuld te ordenen. In 1923 is hij daarin geslaagd: hij wist de Mark voor verdere val te behoeden, hij vond de Rentemark uit, hij gelijkstelde met drie billioen inflatiemarken en zocht dekking voor zijn nieuwe Mark in de nodige hypotheken terwijl hij geen enkele gouddekking ter beschikking had. Sindsdien heeft Dr. Schacht bijna zonder onderbreking onder alle kanseliers van allerlei partijen gediend, zowel onder den Sociaal Democraat Herman Müller als onder Dr. Brüning die hem benoemde in plaats van Dr. Luther, die men verweet dat hij de schuld was van de crisis in het Bank- en Geldwezen.

Ondanks de leidende positie die Dr. Schacht in het Derde Rijk inneemt is hij tot op heden geen lid van de partij geworden, terwijl hij zich ook absoluut niet schijnt te interesseren voor het partijprogram, tenzij met dien verstande, dat hij daarin alle passages naar eigen goeddunken veranderd, die niet in zijn kraam te pas komen. Zijn tengere verschijning wordt nog meer op de voorgrond geschoven door zijn spreekwoordelijk geworden hoge boord,die vooral op de karikatuurtekening duidelijk tot uiting komt en die hem steeds onafscheidelijk omringt.

Hij kiest zijn medewerkers zelf, uitsluitend geschoolde vaklui, waarvan velen zelfs geen Ariër zijn, en de meesten zelfs geen lid van de partij. Ook de directeur van het Departement voor het beschikbaar stellen van Deviezen Dr. Schönthan is zoals iedereen weet een Jood. Het feit dat het Nationaal-Socialisme gedwongen is om Dr. Schacht zijn gang te laten gaan is wel het beste bewijs dat het Nationaal-Socialisme er van overtuigd is dat haar eigen program praktisch onuitvoerbaar is.

Godfried Feder die de afschaffing van de rente — verbreking van de tyrannie van de leenrente — predikt,e was een tijdlang eerste Staatssecretaris in het departement bij Schacht, werd zonder veel complimenten uitgeschakeld en later gepensionneerd.

Men begrijpt dat een dergelijke onafhankelijke ambtenaar, te midden van de geknevelde slaven-ambtenaren van het tegenwoordige Duitse Rijk, wel met een geheimzinnige waas omgeven is.

Zijn verschijnen alleen kan voldoende zijn om wonderen te verrichten. Toen b.v. enkele weken geleden de economische toestand in Dantzig onhoudbaar was, hetgeen ook de ineenstorting van het politieke systeem moest betekenen, werd Dr. Schacht opgeroepen en zijn verschijnen alleen reeds bracht weer een afeer van vertrouwen en rust. Na twee redevoeringen was hij er weer mee klaar: de crisisstemming was weer verdwenen.

Daarvoor was dan ook nodig zijn optreden Zondag l.l. te Koningsberg.

De politiek van de Rijksbank en van het Duitse Ministerie van Financiën worden iedere dag met des te groter geheimzinnigheden omgeven. Zelfs de leden van het kabinet kunnen zich geen juist beeld vormen over de toestand van 's lands financiën en vanzelfsprekend heeft de bevolking nog minder vertrouwen.

Het meest ingewikkelde vraagstuk is wel de schuld die het Rijk op korte termijn heeft aangegaan met het oog op de werkverschaffing. Die bedraagt thans reeds tot zes milliard Mark gestegen. De wissels waarmee de aannemers worden betaald, die werken in werkverschaffing uitvoeren en waarmee ook alle leveranties van materialen worden voldaan, zijn veilig opgeborgen in de safes van de Rijksbank en van andere semi-overheidsbedrijven en van particuliere organisaties. Er is geen enkele balans waaruit blijkt hoe er met deze wissels gebalanceerd wordt.

En wat antwoordde Dr. Schacht daarop Zondag l.l.

„Dat de oplossing van dit probleem niet kan worden bewerkstelligd met toverij of trucks, doch eenvoudig te bereiken is door een scherpe controle van de ganse economische en financiele politiek op een wijze, welke alleen mogelijk is in een met gezag geregeerde staat."

De goegemeente zal dit wel slikken, omdat Schacht het gezegd heeft.

Ook over de goudvoorraad lopen allerlei rare geruchten: sommige beweren dat het beetje goud dat nog in de kelders van de Rijksbank aanwezig was heeft moeten dienen om de grondstoffen te betalen die in het buitenland gekocht mocht worden met het oog op de nieuwe bewapening.

Volgens de publicatie van Zaterdag l.l. was de goudvoorraad op 15 Augustus 94.7 millioen rijksmark. Wat een schijntje dat is, moge blijken uit het feit, dat in ons klein Nederland alleen tijdens de Ministercrisis bijna het drievoudige van dat getal aan de Nederlandse bank onttrokken werd.

Ook de begroting van Rijk, Provincie en Gemeente zijn niet meer voor publiciteit vatbaar.

Weliswaar wordt iedere maand en ook om de drie maanden een juiste opgave verstrekt van de ontvangen gelden, waaruit dan moet blijken dat de belasting-opbrengst stijgende is. Maar ook dat zegt nog niets, want tegenover deze geringe stijging der rijksmiddelen staan de ontzaggelijke bedragen die door de werkverschaffing verslonden worden, nog afgezien van de wissels waarmee de aannemers en leveranciers betaald worden, welke bedragen niet onder de post uitgaven vermeld staan, omdat deze werkschaffing „productief" is en dus winst moet opleveren, althans binnen enkele jaren. Over deze uitgaven worden ook geen gedetailleerde cijfers meer gegeven, maar men doet nu en dan mededeling dat het tekort op de Rijksbegroting weer met vijfhonderd millioen is gestegen.

De hele economische opleving steunt op een kunstmatige beinvloeding door de regering.

De particuliere ondernemingen krijgen met steeds groter wordende moeilijkheden te kampen, de bedragen voor werkverschaffing worden steeds groter en de belastingopbrengst der eerstvolgende jaren is reeds lang verpand.

Dr. Schacht heeft iedere beslissing in de hand, zelfs van de moeilijkste economische problemen. Het Duitse Arbeidsfront eist loonsverhoging omdat de levensmiddelen duurder en schaarser worden. Dr. Schacht verbiedt iedere vorm van loonsverhoging. Tevens verbiedt hij Jodenvervolging en strijd tegen de Warenhuizen.

Ook Zondag werd in deze geest door hem gesproken, maar in de Duitse pers mochten deze uitlatingen niet gepubliceerd worden.

Hij is de grote tovenaar in het huidige bewind. Wel durven de „oude vechtjassen" van het Nationaal-Socialisme, die het geloof in hun partijprogram nog niet verloren hebben, tegen Schacht in verzet te komen en een Jodenvervolging uit te lokken, en relletjes te veroorzaken bij de Warenhuizen, maar dat duurt nooit zo heel lang want dan grijpt Schacht in en 't is gedaan.

Daarom juist hebben de extreme elementen getracht om Schacht te verdringen en overal liepen de geruchten: Is Schacht nog niet afgetreden? Want dat zou een totale triomf der extreme elementen betekenen,... en tevens het einde van de huidige Duitse politiek.

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit „Boletín Comercial," en Curaçaose Volkskrant.

Een officiële mededeling meldt, dat de luchtmacht van Italië thans 40.443 mannen bedraagt, waarvan er 10.000 officieren en onder-officieren zijn.

In voorbereiding voor de vijandelijkheden met Italië vinden er massa-formaties van troepen plaats rond de hoofdstad van Abessinië.

In Ecuador is deze week een revolutie uitgebroken tegen den President Velasco.

Te Castellamare bij Napels woedde een cycloon, waarbij enkele personen werden gedood en grote schade werd aangericht.

De Ver. Staten hebben reeds aangenomen om ingeval van een conflict tussen Italië en Abessynië buiten de oorlog te blijven.

In Parijs hebben de Franse Koloniale Negers gedemonstreerd tegen Italië

Deze week zijn de laatste vrijmetselaars loges in Duitsland opgeheven.

Reeds sedert 26 Juli j.l. bestaan er in Pruisen geen vrijmetselaarsloges meer en de laatste twee loges, die nog in Saksen bestaan, zijn door deze bepaling ontbonden, zodat de vrijmetselarij in Duitsland heeft opgehouden.

John D. Rockefeller Jr. heeft sinds November, van verscheidene maatschappijen van de Standardoil een kapitaal van $ 77.091.000 verzameld, en het grootste deel daarvan ter beschikking gesteld van de liefdadigheids onderwijsorganisaties. Hij heeft ook aandelen ten bedrage van $ 2.100.000 van de Socony Vaccum afgestaan om individuele uitkeringen te doen en om aan liefdadigheids instellingen te worden geschonken.

Bij het graven van een tunnel onder de Potzdammerplatz te Berlijn, zijn 17 arbeiders door instorting bedolven. Daags tevoren verwoestte een geweldige brand de grote Radiotentoonstelling, waarbij 1 persoon in de vlammen om kwam en 26 werden gewond.

UIT NEDERLAND

Mgr. Aengenent is wegens een plotselinge ongesteldheid in de Mariastichting ter observatie opgenomen.

200 schippers hebben deze week het Juliana Kanaal versperd door met hun schepen dwars in het vaarwater te gaan liggen. De oorzaak hiervan is de invoering der rijksregeling voor de evenredige vrachtenverdeling waar veel ontevredenheid over bestaat. Na enig onderhandelen en machtsvertoon door een detachement rijksveldwachters werd de verkeersstremming al spoedig opgeheven.

De Kon. Holl. Loyd heeft het passagiersschip „Gelria" aan Italië verkocht, waar het door de regering tot hospitaal of troepentransportschip zal worden ingericht.

De koopsom bedroeg 50.000 Engelse Ponden.

Het bankierskantoor S. Katan te Vlaardingen heeft haar betalingen gestaakt waardoor vooral vele vissersbedrijven ernstig gedupeerd worden.

De Amerikaan Hamilton technische expert van de Douglas vliegtuigenfabriek en President van de Transcontinental Western Airline zal de K.L.M. bezoeken. Het „Vaderland" meent te weten dat dit bezoek grotere betekenis heeft dan een gewone beleefdheidsvisite.

Zaterdag is het te Amsterdam tot hernieuwde relletjes tussen fascisten en communisten gekomen waarbij de politie verschillende keren met de gummiestok tussenbeide moest komen. Laat in de avond kwam het in de Jan Evertsenstraat tot een hevige botsing; toen de N.S.-Bers hun kringhuis verlieten en zij met een regen van stenen ontvangen werden. Toen men de straat begon op te breken loste de politie enige revolverschoten en dreef de herriemakers uiteen.

Tengevolge van de bemoeienissen van het econ. technisch instituut zal een lucifersfabriek te De Steeg opgericht worden. Tegen het einde van dit jaar komt de fabriek met 20 man personeel in bedrijf en de bedoeling is het aantal arbeiders tot 100 op te voeren.

De N.S.B. is voornemens een bijzondere H.B.S. op te richten. Een van de hoofdpunten van het schoolprogramma zal zijn karaktervorming volgens nationaal beginsel.

Het financieringsplan van de bruggenbouw is gewijzigd. In plaats van het heffen van tol aan de bruggen, zal de benzineprijs met een halve cent per liter verhoogd worden, en aldus op 12 cent gebracht, met een geraamde opbrengst van 1¾ millioen gulden.

Naar verluidt zal het voorlopige verslag betreffende het wetsontwerp ter vermindering der vaste lasten half September verschijnen.

De stoomschepen Flandria en Zeelandia die eertijds de passagiersdienst op Zuid-Amerika uitoefenden voor de Kon. Hollandse Lloyd zijn thans ook voor verkoop op de markt gebracht.

BUITENLAND.

Onverschrokken optreden van den Bisschop van Munster tegenover de Gestapo.

Sedert het conflict tussen Mgr. Clemens August Graaf von Galen, Bisschop van Munster, en de kopstukken van het Derde Rijk is de geweldige spanning die er onder de Duitse Katholieken heerst nog in heftigheid gestegen, terwijl de leiders der Nationaal-Socialisten, ontzettend op den kerkvorst gebeten zijn, wegens de waardige en moedige houding die deze Bisschop aan de dag legt.

Onlangs hebben zich te Munster weer nieuwe incidenten voorgedaan. Er was een vergadering uitgeschreven door de aanhangers der Duitse Geloofsbeweging, waar de leider van deze beweging Prof. Hauer een redevoering zou houden. De bisschop van Munster had daartegen openlijk protest uitgebracht, waarmee de autoriteiten als naar gewoonte weer geen rekening hadden gehouden. Toen prof. Hauer te Munster arriveerde, om zijn redevoering te houden, werd hij aan het station opgewacht door enkele duizenden trouwe katholieken, die den heidensen redenaar begroetten met het zingen van het Te Deum. Alle straten vanaf het station tot aan de vergaderzaal zagen zwart van de mensen, die openlijk demonstreerden vóór Christus en tegen het modern heidendom. In de zaal zelf bestond 't aantal bezoekers voor twee derden uit katholieken en protestanten, die het Te Deum zongen en „Een vaste burcht is onze God". Tegenover een dergelijke christelijke overmacht was Prof. Hauer, genoodzaakt van het woord af te zien. De volgende dag deed het gerucht in de stad de ronde, dat de Nazi's besloten hadden om wraak te nemen en dat zou worden overgegaan tot arrestatie van den Bisschop. Dit nieuws ging als een lopend vuurtje door de stad en in grote getale trokken de gelovigen op naar het bisschoppelijk paleis. Weldra verscheen een politie-auto en enkele katholieken haastten zich om den bisschop te melden dat de Gestapo in aantocht was om hem te arresteren. Graaf von Galen verzocht een ogenblik tijd om zich te mogen gereed maken. Daarna kleedde de bisschop zich in vol ornaat met cappa magna

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
H.H. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Isla kerk.

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag van 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: H.H. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

Maandagavond is er GEEN conferentie voor de Nederlands sprekende katholieken. Deze zal gehouden worden op Maandag over 14 dagen.
Nog nader zal deze worden aangekondigd.

(paarse mantel met hermelijn afgezet), de mijter op het hoofd en het kruis in de hand. De agenten van de Geheime Staatspolitie verschrokken en verklaarden, dat het voor hen onmogelijk was om den kerkvorst zo naar de gevangenis te brengen. Maar de Bisschop antwoordde dat als hij als bisschop gearresteerd werd, hij ook als Bisschop de drempel van de gevangenis wilde overschrijden.

Bij het vernemen van dit antwoord vertrokken de rechercheurs om nieuwe instructies te halen.

Men oordeelde het nuttig om van de arrestatie van Mgr. v. Galen verder af te zien. Daarop heeft de Bisschop de voor zijn paleis verzamelde volksmenigte toegesproken en hen aangespoord om naar huis te gaan, maar te blijven volharden in hun verzet tegen 't moderne heidendom.

Italië—Abessinië.

De toestand tussen beide landen wordt met de dag meer gespannen: en het oorlogsgevaar zo dreigend, dat er niet meer uit te ontkomen schijnt. De drie-mogendheden conferentie is deze week mislukt.

Mussolini houdt vast dat hij geen enkel plan in overweging kan nemen dat niet voorziet in een Italiaanse militaire bezetting en een onbetwiste controle over het militaire en economische leven van Ethiopië. **Dit kan noch door Engeland noch door Frankrijk onderschreven** worden, noch zal het door Ethiopië aangenomen worden, tenzij het als een overwonnen volk er onder gekregen wordt.

Op 4 September zal de Volkenbond bijeenkomen tot verdere behandeling van het Italiaans-Abessynse geschil. Uit de stemmen die thans reeds opgaan, mogen we vermoeden dat de grote meerderheid zeker is ten gunste van Abessinië.

Toch lezen we iedere week van grote troepentransporten en veel oorlogsmateriaal van uit Italië naar Oost-Afrika.

De natte moesson, in October zal Italië, wel een of ander voorwendsel vinden om de strijd te beginnen.

NEDERLAND.

DE TOEDIENING DER LAATSTE HH. SACRAMENTEN.

Hoe een soc. dem. er over denkt.

Naar aanleiding van de bediening van den Aartsbisschop van Utrecht, schrijft de heer Klerekoper in de socialistische pers het volgende:

De Aartsbisschop van Utrecht is zwaar ziek. Als voorzorgsmaatregel is hij „bediend". Het verslag van deze plechtigheid, dat uitvoerig in de krant heeft gestaan, heeft een grote indruk op mij gemaakt en mij veel te denken gegeven. Ik geloof nl., dat de meeste mensen te weinig ingaan met hun gedachten op de kernvragen van het leven, en daardoor, onbewust, zulk een moeite hebben met hun eigen ikheid. Een mens moet in het reine komen met zichzelf, omdat hij, wat zijn innerlijkheid aangaat, een afzonderlijke en eenzame wereld is, in welke innige verhouding hij ook tot zijn allernaaste omgeving moge staan.

De aartsbisschop werd „bediend" in een vole kerk. Een grote kring van mensen was er om heen, en temidden van hen wijdde zich de zieke ten dode.

Voor niet-katholieken is het alles audersom. Ieder, de dokter, de famille, tracht den zieke te misleiden omtrent de dood, die hem besluipt. Men spreekt hem moed in. Men tracht hem te laten sterven, zonder dat hij éérst de angst van de dood heeft beleefd. Tot het allerlaatste toe speelt men hem de goede kans voor, al weet men, dat die voor hem verkeken is. En meestal lukt het ook. Want in zelfmisleiding ten aanzien van hetgeen men niet zien wil, is ieder mens een meester. En wie graag misleid wil worden, die wordt gemakkelijk misleid. Bijna het ganse leven, in al zijn uitingen, berust hierop.

Doodsverachting („heldendom") heeft slechts matig mijn bewondering. De levensdrang is de hoogste drift, mits men zijn eigen leven goed gebruikt, en dat van anderen als heilig ontziet.

Maar doodsverachting, die het leven geweld aandoet, is wat anders dan het onverschrokken in het aangezicht zien van het opgelegde einde. Het is — om het even of men langs de weg van het mysterie zover komt — het aanvaarden van de werkelijkheid. En niets kost de mens méér moeite dan dat, als die werkelijkheid geen begeerlijkheid is. Daarom is het zeggen tot een zieke: „gij gaat sterven", en diens bewust aanvaarden van het einde, de schoonste zelfoverwinning, die zich denken laat. Ook wie, juist wie zonder mysteriën leeft, moet zóver zien te komen.

ARUBA.

Oudersavond.

Zondag a.s. 24 Aug. zal er een oudersavond worden gehouden in de club boven de bewaarschool te Oranjestad, onder leiding van de Eerw. Fraters.

Rookverspreiding.

Dinsdag werd de eerste zitting gehouden in de zaak de beruchte rookverspreiding. Er waren eisen tot schadevergoeding ingekomen tegen de Pan. Am. Oil en Transp. Cy. van 3 particulieren.

De zaak van deze drie personen wordt verdedigd door de praktizijn Lampe die van de Pan. Am. door Mr. van de Veen Zeppenfeldt.

Geslaagd.

Op de St. Mariaschool werd met goed gevolg het examen Machine-schrijven afgelegd door de volgende dames:

Regina Zeppenfeldt, Clarita Arends, Diana Odor, Cormen Herms, Lise Henriquez, Clara van den Berg, Clothilda Arends, Irena Croes, Aura Bommel, A. P. van Rhee, A.C. Pourier.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

De Gouverneur heeft bepaald dat, met [illegible] van de daaromtrent bestaande voorschriften, de verjaardag van Hare Majesteit de Koningin op Zaterdag de 31ste Augustus a.s. op de volgende wijze zal worden gevierd:

1°. Van zonsop- tot zonsondergang zal op die dag van de forten op dit eiland, van de openbare gebouwen en van de Gouvernementsvaartuigen, welke binnen deze haven liggen, de vlag worden uitgestoken;

2°. Des voormiddags om 8 u.30 min. zal er op het Wilhelminaplein parade worden gehouden, waarvoor de Plaatselijk Militair Commandant de nodige bevelen zal geven;

3°. de Gouverneur zal des voormiddags om 10 uur audientie verlenen ten Gouvernementshuize.

Aan den kommies der belastingen 1e klasse op Bonaire tevens scheepsmeter en hypotheekbewaarder A.R.F. Harms, is wegens langdurige onafgebroken dienst van acht jaren, twee maanden binnenlands verlof verleend met vergunning deze tijd op Curaçao door te brengen.

De Heer C.E.B. Hellmund is tijdelijk benoemd tot hypotheekbewaarder en scheepsmeter op Bonaire.

Mej. Th. Boskaljon is benoemd tot tijd. schrijfster en werkzaam gesteld ter Gouvernements Secretarie.

Mej. F. Muskus is benoemd tot tijd. schrijfster en werkzaam gesteld ter Gouvernements Secretarie.

De Heer J.M.A. Hudson is benoemd tot tijd. schrijver en werkzaam gesteld ten kantore van den Koloniaal Ontvanger.

Verzoekschriften.

Men is gewaarschuwd.

Er bestaan in ons gebiedsdeel een bepaling, dat **voor verzoekschriften aan openbare autoriteiten een zegel van *f* 0.50 is vereist.**

Naar wij van Gouvernementszijde vernamen, loopt het thans de spuigaten uit met ongezegelde verzoekschriften.

Men heeft aanvankelijk nog deze ongezegelde stukken teruggestuurd met het verzoek ze te zegelen.

Een enkele zal er wel eens tussen door geschoten zijn en in de hoop de mijne zal er ook wel doorschieten, blijft men ongezegelde verzoekschriften zenden.

We kunnen het ons indenken, dat het geduld der ambtenaren eenmaal op een einde loopt en men eenvoudig, deze verzoekschriften doorstuurt aan den ontvanger ter opmaking van proces-verbaal.

Sedert enige tijd gebeurt dit met de verzoekschriften van hen, die geacht kunnen worden voldoende op de hoogte te zijn van de bepalingen der wet.

Verschillende processen-verbaal hebben reeds plaats gehad.

Het publiek zij dus gewaarschuwd.

Verzoekschriften aan openbare autoriteiten eisen een zegel van *f* 0.50.

Suppletoire begroting 1935.

Bij de Koloniale Raad zijn ingediend slechts enkele wijzigingen op de Begroting 1935.

De post onderwijs vinden we verhoogd met *f* 24.100. Verder vinden we een aanvrage van *f* 350.00 ter algehele delging van de schuld voor de door het Gouvernement in het bezit genomen plantages Rio Canario en Suffisant.

f 50.000 wordt aangevraagd voor de aankoop van gronden van verbetering van wegen en voorts voor het in sneller tempo uitvoeren van de verbetering van de Breedestraat.

Voor de luchtvaart vinden we de volgende posten aangevraagd:

Voor het bouwen van een tweede hangar op het vliegveld Hato *f* 35.000;

Voor het geheel in orde brengen van 't vliegveld op Aruba. *f* 5.000,—;

Voor de verbetering van het Leprozengesticht vinden we in tweede termijn weer aangevraagd *f* 7.500. In eerste termijn was reeds eenzelfde som toegestaan.

Luchtpost Europa—West-Indië.

Sinds 24 Juli kan met de luchtdienst Duitsland—Zuid-Amerika en de daarop te Natal (Brazilië) aansluitende luchtpostcorrespondentie worden verzonden naar Suriname en Curaçao, Frans Guyana, Brits Guyana, de overige Nederlandse antillen, Trinidad, Venezuela, Columbia en Ecuador.

De overtochtduur naar Paramaribo en Curaçao zal dan resp. 7 en 9 of 10 dagen bedragen. Het luchtrecht bedraagt voor briefkaarten *f* 1.10 voor elke 5 gram en voor de overige stukken *f* 1.10 voor elke 25 gram.

De stukken moeten zijn voorzien van de aanwijzing „per Duitschen luchtdienst". De verzending uit Nederland vindt plaats des Woensdags met de luchtverbinding Amsterdam—Berlijn.

Regen.

Enkele kleine buien in de laatste weken zijn een voorbode geweest van een heilzame regen op l.l. Zondag.

Op Santa Maria wees de regenmeter 63 m.M. Op Mahuma is daar een dam doorgebroken. Op Willebrord regende het 37 m.M.

Ook op Montagne stond het water in enkele dammen.

Sr. Maria Mercelina †.

Maandagavond stierf op Welgelegen na een langdurige ziekbed de Eerw. Zuster Maria Mercelina. (Mercedes Gonzalez). Zuster Mercelina was geboren te Maracaibo op 11 October 1866.

Na haar Noviciaat in het Moederhuis te Roosendaal keerde zij 15 Augustus 1901 weer op Curaçao terug en was vanaf die datum steeds werkzaam als lerares op het Pensionaat Welgelegen.

Moge deze voorbeeldige religieus haar welverdiend loon reeds ontvangen hebben.

R.I.P.

K
K R O
O

PHOHI-UITZENDING

op Zondag 25 Augustus 1935 van 15.30-16. uur A.Z. op Golflengten 16.88 en 19.71 M.

1. Mars.
2. Uit de wereld van de Film, door A. van Domburg.
3. KRO-Potpourri 1934-1935, P. Lustenhouwer, door de KRO-BOYS o.l.v. P. Lustenhouwer.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Alles hört auf Uns! W. Borchert, door de KRO-BOYS o.l.v. Piet Lustenhouwer.

Het communisme in de omgeving.

Volgens de telegrammen werden in de laatste zitting van de internationale communistische congres te Moskou zes nieuwe landen als leden aangenomen, nl.: de Philipijnen, Peru, Colombia, Puerto Rico, Costa Rica en Venezuela.

In dank ontvangen.

Van de firme Julius L. Penha & Sons, een monster van B. G. Limacol toiletwater.

Lijst van pasagiers die zich te Amsterdam hebben ingescheept op het ss. „Costa Rica" dd. 9 Augustus met eindbestemming Curacao.

Johanes Limborgh, Elisa A. M. Limborgh, Lena Limborgh, Wilhelmus C. Nieuwenhoff, Alida C. Nieuwenhoff, Wilhelmus C. Nieuwenhoff, Louis Nieuwenhoff, Margaretha Nieuwenhoff, Theodoor Penchen, Jacoba M. van Tienhoven, Margaretha Vermeulen, Hendrik J. Vermeulen, Greta Vermeulen, Willem A. Winkel, Ferdinand Aardewijn, Jannetje Hoebeek, Henriette A. C. Meiners, Yvonne Meiners, Yvonne L. J. Timmerman, Walter F. Timmerman, Ronald R. Timmerman, Elisabeth Veerkamp, Johannes M. Wessels, Beatrice Wessels, Jacoba D. Wessels, Willem van Wordrager, Johanna C. M. van Wordrager Petronella van der Meer, Arydina van der Meer, Petronella H. van der Meer, Adriana J. E. Stolk, Neeltje Stolk, Mary L. Baptist, Arie Baptist, Ferdinand Baptist, Jacobus J. Grannetia, Arie Leeuwensteijn, Annie Kutsch Lojenga.

Van Bologne: Mrs. D. C. Henriquez, Miss J. M. van Tienhoven.

Van Dover: Miss L. C. Hallett, Mr. J. Eldom.

Het ss. Costa Rica zal Zondagmorgen om 6 uur aankomen.

Onze Gouvernements financiën.

De maand Juli bracht aan belastingen op *f* 1.092.183 tegen *f* 311.587 in het jaar 1934.

Deze post is zo hoog door een som van *f* 679.073 die van Aruba kwam.

De andere inkomsten brachten op *f* 242.842.

De eerste zeven maanden brachten op *f* 4.884.380, wat ruim 1 millioen honderdduizend gld. boven de raming is.

Ons bestuur kan dus wel tevreden zijn.

De Commissie Nederland—Curaçao ontbonden.

De Commissie Nederland—Curaçao 1634-1934 hield 10 Juli j.l. haar laatste vergadering.

In die vergadering werd rekening en verantwoording gedaan, besloten het archief aan te bieden aan het hoofdbestuur van het Algem. Ned. Verbond en de zilveren gedenkpenning betreffende de herdenking aangeboden aan mevrouw N.J.C. Breemen-Kruyt, uit erkentelijkheid voor haar bijzondere medewerking aan de Curaçao-tentoonstelling.

De Voorzitter dankte allen die bij de herdenking hun medewerking verleend hebben en noemde daarbij in het bijzonder de heren Menkman en Goedhuys en het personeel van het hoofdkantoor van het Verbond.

De Voorzitter verklaarde daarna de Commissie te zijn ontbonden.

Neerlandia.

Met de Pan. Am. Airways naar San José.

De firma S.E.L. Maduro & Sons deelt ons mede, dat er gelegenheid bestaat tot het maken van een reis van Maracaibo naar San José en terug voor slechts Bs. 645.00.

Men zal van Maracaibo naar San José per vliegtuig van de P.A.A. kunnen reizen en op de terugreis van een schip van de K.N.S.M., Comp. Generale Transatlantique of van de H.A.P.A.G. gebruik kunnen maken en ook omgekeerd.

Passagiers mogen niet langer dan 15 dagen in Costa Rica blijven.

De kosten van het spoorwegtransport tussen San José en Puerto Limon zijn in de passageprijs in begrepen.

Maandelijkse Conferentie.

Maandagavond is er GEEN conferentie voor de Nederlands sprekende katholieken. Deze zal gehouden worden op Maandag over 14 dagen.

Nog nader zal deze worden aangekondigd.

Politieberichten.

Aan het Hoofdbureau van politie kwamen 3 aangifte van mishandeling binnen, welke zaken alle in onderzoek zijn.

Door den 37-jarigen employé M. werd aangifte gedaan, dat een manspersoon, die opgaf genaamd te zijn P., hem had opgelicht voor een bedrag aan geld, onder het voorwendsel dat zijn kind ziek was en hij daarvoor geld nodig had. Hij beloofde het bedrag Zaterdags d.av. te zullen terug geven, doch is tot heden niet terug gekomen, ofschoon er reeds 14 dagen in die tussentijd zijn verlopen. Uit het door de politie ingestelde onderzoek is gebleken dat zekere C. zich aan deze oplichting heeft schuldig gemaakt. C. is een oude bekende van de politie. Naar hem wordt gespoord.

Van 2 gevallen van diefstal werd aangifte gedaan en wel een betreffende een diefstal van *f* 8.— uit een hotel en een van een niet vast te stellen bedrag uit een winkel, beiden hier ter stede. In beide zaken wordt een onderzoek ingesteld.

Op de terreinen der C.P.I.M. hebben op Zondag 2 ongevallen plaats gehad, waarbij twee mensen niet ernstig verwond werden, doch ten gevolge waarvan beiden in het hospitaal ter verpleging zijn opgenomen. Bij het eerste ongeval is de kraandrijver A., vanaf de kraan, welke hij bediende naar beneden gevallen, toen de kraan onder stroom kwam te staan, doordat de hijsdraad van de kraan in aanraking kwam met een electrische bovengrondse leiding. De man bezeerde zijn hoofd en klaagde over pijn in de ledematen. Bij het tweede ongeval heeft de 26-jarige electriciën R., toen hij bezig was een nieuwe zekering in een transformatorengebouwtje te plaatsen, waarbij kortsluiting onstond, de vlam dezer kortsluiting in het gezicht en tegen de rechterarm gekregen, waardoor deze lichaamsdelen niet ernstig werden verbrand. In beide zaken wordt onderzocht of hierbij schuld of opzet van derden aanwezig is.

Verder werd aangifte gedaan door den 27-jarigen N. van een geval van vernieling gepleegd door zijn buurman.

Had een aanrijding plaats op de de Ruyterkade tussen een auto-truck en een rijwiel, waardoor dit laatste werd beschadigd. Geen persoonlijke ongelukken. Een onderzoek wordt ingesteld.

Op Zaterdag 17 en Zondag 18 Augustus werden 3 personen ingesloten terzake openbare dronkenschap.

Terzake het in bezit hebben van opium zijn twee chinezen aangehouden en naar de Hoofdwacht overgebracht. Nadat zij waren gehoord bij proces-verbaal, zijn zij weder op vrije voeten gesteld.

Door een koopman werd aangifte gedaan dat hij twee herencostuums vermiste, welke verloren kunnen zijn geraakt bij een verhuizing of wel kunnen zijn ontvreemd. De zaak wordt onderzocht.

GEMENGD NIEUWS.

Tegen de godsdienstoorlog in Mexico.

250 leden van het Amerikaanse congres hebben een verzoekschrift tot president Roosevelt gericht vragende dat de Amerikaanse gezant te Mexico een onderzoek zou instellen ten einde te vernemen of de Amerikaanse rechten van de Amerikaanse burgers in dit land worden geëerbiedigd.

DE FILM VAN DE WEEK.

Alle filmvertoningen in het **Theater Brion zijn van goedgekeurde films.**

Van 26 Augustus tot en met 1 Septemb.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Music in the Air.

In Hollywood.

Return of Chandu.
Crimpson Trail.

In Cinelandia.

Fighting Hero.
Charlie Chan in London.
Lives of a Bengal Dancer.
Rustlers of Red Dog.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

In het theater Roxy.

Naughty Marietta.
The Hide out.

In Hollywood.

Footlight Parade.
Naughty Marietta.

In Cinelandia.

Flying down to Rio.
The thin Man.
Notorious Gentleman.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

DANKBETUIGING.

Wed. Q. L. RIGAUD en kinderen wenschen langs dezen weg hartgrondigen dank te betuigen aan alle vrienden en kennissen die gedurende de ziekte en bij het overlijden van haar dochter en zuster **Stella,** blijk hebben gegeven van hunne belangstelling, in het bijzonder aan de Eerw. Zusters van het St. Martinus Gesticht en hare schoolvriendinnen.

Curaçao den 22n Augustus 1935.

Wegens familieomstandigheden geen bezoeken van rouwbeklag.

Hervatting van de vliegdienst CURAÇAO - ARUBA, V.V., met ingang van ZATERDAG 24 AUGUSTUS volgens gewone dienstregeling.

Koninklijke Luchtvaart Mij.

23 AUG. 1935. Afd. West-Indië.

De Heer en Mevrouw

L. A. LEMMENS-GORISSEN

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

Anna Maria Rufina.

St. Elisabeth Gasthuis
21 Aug. -35.

Heden overleed tot onze groote droefheid onze lieve Echtgenoote en Moeder

Mevrouw

ELISABETH MARIA JOHANNA VELTMAN-JANSEN,

in den leeftijd van 44 jaren.

Willemstad 23 Augustus 1935.

L. VELTMAN en Kinderen.

2—1

EENIGE EN ALGEMEENE BEKENDMAKING.

Wij maken onze stroomverbruikers er op attent, dat de stroomkwitanties over de maand JULI a.s. zonder uitzondering voor of op 24 AUG. betaald moeten worden.

Alle na deze datum niet betaalde Kwitanties zullen door ons worden geïncasseerd, verhoogd met EEN GULDEN incassokosten.

Wij verzoeken onze verbruikers tijdig hun kwitanties te voldoen, ten einde ons niet te noodzaken tot afsluiting over te gaan.

ELECTRICITEITBEDRIJF.
CURAÇAO.

Bijblad van de „AMIGOE DI CURAÇAO" van 24 AUGUSTUS 1935.

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

VAN

"De Curaçaose Voetbalbond."

STAND-COMPETITIE-WEDSTRIJDEN per 11 Augustus 1935.

Als per 11 Augustus 1935.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
R.C.C.	6	4	2	0	14	4	10	1.67
JONG HOLLAND	7	5	1	1	15	6	11	1.57
BISMARCK	7	5	1	1	13	7	11	1.57
VOLHARDING	6	4	0	2	8	3	8	1.33
TRAPPERS	6	3	0	3	9	6	6	1.—
HERCULES	7	3	1	3	9	10	7	1.—
M.S.V.	8	3	1	4	14	12	7	0.88
AJAX	5	0	3	2	0	6	3	0.60
TRANSVAAL	6	1	1	4	3	8	3	0.50
H.V.V.	6	0	2	4	4	15	2	0.33
ASIENTO	6	0	2	4	3	15	2	0.33
B-klasse:								
SCHERPENHEUVEL	4	4	0	0	14	2	8	2.—
VOLHARDING II	6	5	0	1	10	2	10	1.67
BISMARCK II	4	2	1	1	5	4	5	1.25
R.C.C. II	6	3	1	2	14	10	7	1.17
JONG-HOLLAND II	7	3	2	2	15	5	8	1.14
HERCULES II	7	4	0	3	8	10	8	1.14
TRAPPERS II	6	2	2	2	9	8	6	1.—
M.S.V. II	4	2	0	2	7	8	4	1.—
ASIENTO II	3	1	0	2	2	4	2	0.67
AJAX II	6	2	0	4	5	13	4	0.67
ATLETICO	6	1	0	5	3	7	2	0.33
TRANSVAAL II	7	1	0	6	7	26	2	0.29

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 25 Augustus 1935.

Voorwedstrijden om de Wilhelmina Beker.

Terrein MUNDO-NOBO:

A.	Asiento-Trappers	8.00 uur v.m. precies
B.	Jong-Holland-Hercules	8.30 uur v.m. precies
C.	R.C.C.-Ajax	9.00 uur v.m. precies
D.	M.S.V.-Transvaal	9.30 uur v.m. precies
E.	Bismarck-Volharding	10.00 uu rv.m. precies
F.	Winnaar A-H.V.V.	10.30 uur v.m. precies
G.	Winnaar B-Winnaar C	3.00 uur n.m. precies
H.	Winaar D-Winnaar E	3.30 uur n.m. precies
I.	Winnaar F-Winnaar G	4.00 uur n.m. precies

De prijzen der plaatsen voor deze VOETBALDAG zijn als volgt:

Overdekte tribune ƒ 1.50)Kaart de gehele
Open tribune ƒ 0.75)dag geldig.
Staanplaatsen ƒ 0.25 's Morgens
Staanplaatsen ƒ 0.25 's Middags

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zaterdag, 31 Augustus 1935.

Eindwedstrijd om de Wilhelmina Beker.

Terrein MUNDO-NOBO:

J. Winnaar H-Winnaar I — 4.30 uur n.m. precies

De elftalopgaven voor de maand September moeten uiterlijk 2 September in het bezit zijn van de COMPETITIELEIDER, Rembrandtstraat No. 40.

IN- EN AFSCHRIJVING

Werkende Leden van 12 t/m 19 Augustus 1935.

INGESCHREVEN:

„M.S.V." D. v. Laar Aan boord Hr. Ms.Joh. Maur. v. Nassau per 19-8-'35
„M.S.V." P. Kruizinga, Aan boord H. Ms. Joh. Maur. v. Nassau per 19-8-'35.
„M.S.V." C. Zwart, Aan boord Hr. Ms. Johan. Maurits v. Nassau per 19-8-'35
„M.S.V." W. J. A. Decker, Aan boord Hr. Ms. Joh. Maur. v. Nassau per 19-8-'35.

Toegelaten als ADSPIRANT-SCHEIDSRECHTER:

G. de Rooy, Roodeweg No. 45.
L. Willems, Curaçaostraat No. 46.

Het Bestuur.

PROTEST.

Reeds vroeger hebben wij moeten protesteren tegen het vaststellen van voetbalwedstrijden op de Zondagvoormiddag.

Nog steeds is 't voor de Katholiek een dure gewetensplicht op Zondagmorgen de H. Mis bij te wonen. Nog steeds betekenen zulke voetbalwedstrijden op de Zondag voormiddag een ernstige bedreiging voor het nakomen dier gewetensplicht, dus een moreel gevaar voor vele spelers en toeschouwers. Mogelijk draagt 't huidige C.V.B.-bestuur geen kennis van vroegere protesten tegen dergelijke handelwijze. We hopen in de toekomst echter van zulke gevaarlijke gelegenheden verschoond te blijven.

Red.

SPORT IN NEDERLAND.

Voetbal: Ajax—Egyptenaren 1—0.

Wielrennen: In de revanche-wedstrijd om het wereldkampioenschap wielrennen werd Van Vliet geslagen door Merkens en Kloeckner.

(naar de Cur. Volkskr.)

De Curaçaose Athletiekdag.

Verspringen:

1. F. Doran (R.C.C.) 5.68 M.
2. V. Naar (R.C.C.) 5.57 M.
3. W. Regis (Hercules) 5.53 M.

Hoogspringen:

1. J. Payne (Shell Sp. Cl. 1.60 M.
2. P. Joosten (Asiento) 1.60 M. (in twee sprongen)
3. F. Doran (R.C.C.) 1.55 M.

Discuswerpen:

1. E.J. Haagen (Asiento) 32.32 M.
2. C. Helmeyer (R.C.C.) 27.85 M.
3. F.J. Leeflang (Asiento) 27.25 M.

Speerwerpen:

1. E.J. Haagen (Asiento) 46.67 M.
2. F.J. Leeflang (Asiento) 40.50 M.
3. S. Bey (M.S.V.) 37.87 M.

Hardlopen:

100 m.

1. F. Doran (R.C.C.) 11.8 sec.
2. C. Helmeyer (R.C.C.) 12.9 sec.
3. Ooft (M.S.V.) 13.2 sec.

400 m.

1. W. Regis (Hercules) 57.2 sec.
2. V. Naar (R.C.C.) 58.4 sec.
3. J. Payne (Shell Sp. Cl.) 1 m. 5 sec.

400 m. estafette:

1. R.C.C. 48.8 sec.
2. Hercules 53.9 sec.
3. Shell Sp. Cl. 57.2 sec.

Olympische estafette:

1. R.C.C. 4 min. 22.7 sec.
2. M.S.V. 4 min. 31.1 sec.

Na afloop reikte de Hr. Küp de prijzen uit.

Op reis naar Ethiopië.

Zal er dan toch oorlog komen?

Met het oog op de gespannen politieke toestand en het dreigend conflict met Italië, is Abessinië een uitgelezen gebied voor journalisten, die dit land thans overstromen, in alle richtingen doorkruisen en de laatste nieuwtjes trachten machtig te worden. Wij laten hieronder 'n onderhoud volgen, dat een Belgisch journalist mocht hebben met een officier van de Zweedse luchtvloot die een reis door Abessynië maakte.

Buitenlandse officieren in dienst van de Negus.

Mijn chef, generaal Virgin? Die is voor een korte tijd op verlof gegaan, maar hij zal zonder aarzelen weer in dienst van den Negus treden, wanneer hij als officier van de Zweedse luchtvloot ontslag heeft genomen. Hij oefent een belangrijke functie uit in Addis Abeba. De Italiaanse bladen beschuldigen twee Belgische officieren Polet en Dothé ervan dat deze verantwoordelijk zijn voor de weerstand, die Abessynië aan de Italiaanse eisen stelt. Wanneer generaal Virgin hier was, dan zou hij u aanstonds verklaren, dat wanneer er iemand verantwoordelijk is, hij alleen de man is. De Belgische officieren zijn hier sedert vier jaar als instructeur aan het leger verbonden. Zij hebben vooral een grote hervorming in de bewapening tot stand gebracht. De meeste tijd waren zij echter niet in de hoofdstad, daar hun werkzaamheden hen geheel en al in beslag namen. Thans bevinden zij zich in het Westen. Mijn chef Generaal Virgin heeft de verantwoordelijke taak aanvaard, om als raadgever op te treden voor den keizer van Abessynië op politiek en militair gebied. En waarachtig, hij vervult zijn taak op zeer nauwgezette wijze!

Hoe is de Negus er op gekomen om zijn raadsman te zoeken in Zweden?

Zijne Majesteit heeft een buitengewone zin voor politiek: daarom besloot hij zijn raadgevers te kiezen uit die landen, wier bedoelingen ten opzichte van Abessynië absoluut onverdacht zijn. Daarom waren Frankrijk, Engeland en Italië al bij voorbaat uitgesloten. De Duitsers naar Addis Abeba halen was al even gevaarlijk.

Daarom heeft de Keizer zich gewend tot een land dat tijdens de oorlog zijn neutraliteit wist te bewaren en dat na de oorlog in de politiek geen rol van betekenis heeft gespeeld. Evenals de Denen in Siam als instructeurs optraden, verrichten wij hetzelfde werk in Ethiopië. Er zijn heel veel Zweden, die hier in Abessinië gewichtige posten bekleden. Om er maar enkele te noemen: Dr. Kurt Hanner is de Geneesheer-directeur van het grootste hospitaal van Abessinië; Dr. Nystrong is de chef van de Geneeskundige Dienst; Ingenieur Hammer staat aan het hoofd van het nieuwe Radiostation **en 5 Zweedse officieren zijn belast met de opleiding van de Kadetten** voor het Abessinische leger. In dit opzicht gevoelen wij ons bijzonder gelukkig met Belgische officieren te mogen samenwerken, die vóór onze komst reeds de moeilijkste taak verricht hebben. Op het ogenblik zijn de Zweedse officieren in grote getale over het land verspreid en wij allen stellen ons ten doel een regelmatig verband tot stand te brengen tussen de verschillende landelijke legers en de gewapende troepen der verschillende stammen met het leger, dat onder persoonlijke leiding van den Keizer staat.

De moeilijkheden die wij ontmoeten.

— Dat is een moeilijk werk zou ik denken...

— Vanzelfsprekend... Vóór de Belgische officieren kwamen, had men in het leger van Ethiopië niet het flauwste begrip van de techniek der moderne oorlogvoering. De officieren hadden wel enig begrip van krijgstactiek en strategie, maar de troepenbewegingen, die zij in het veld leiden, herinnert toch sterk aan het militaire systeem, dat in de Middeleeuwen gevolgd werd. Behalve de Keizerlijke lijfwacht, die ongeveer 15000 man sterk is, kende Ethiopië geen regelmatige troepen. Op een bevolking van 8 tot 10 millioen mensen zijn er slechts 2 millioen, die voor militaire dienst geschikt zijn, en men mag gerust aannemen, dat op het ogenblik reeds meer dan een millioen met geweren bewapend is. Iedere gouverneur van een provincie (en dat zijn er heel wat in dit land) staat aan het hoofd van zijn eigen troepen.

Er zijn er die slechts bevel voeren over 100 mensen, maar er zijn er ook (en dat zijn er niet weinigen) die 50.000 man commanderen. Deze onregelmatige troepen hebben niet het minste begrip van de ontwikkeling die de krijgswetenschap **heeft gemaakt. Zij zijn slecht uitgerust. Onder hen zijn er altijd nog die geloven in de beslissende kracht van het zwaard, dat in de veldslagen van het verleden zo'n gewichtige rol heeft gespeeld.**

De automobiel, die ons vervoert, maakt, ondanks de bekwaamheid van den inlandse chauffeur gekke sprongen: het wegdek waarover wij huppelen, bevindt zich dan ook in een zeer slechte toestand. Deze weg is aangelegd tijdens de regering van Keizer Menelik. De andere wegen zijn niets beter. In een land dat over een dergelijk wegennet beschikt, is het niet mogelijk om een moderne oorlog te voeren.

— Denkt u dat het Italiaanse leger hier enigerlei operaties kan uitvoeren?

Ze zullen heel wat moeilijkheden ondervinden. Een oorlog in de koloniën brengt toch reeds eigenaardige moeilijkheden met zich, maar hier in Ethiopië zijn de moeilijkheden nog veel groter vanwege de gesteldheid van de bodem. Er zijn geen bruikbare wegen, noch voor het vervoer van oorlogsmateriaal, noch voor een strategische opmars. Alleen om die reden reeds is het onmogelijk om 'n voortdurend contact in stand te houden tussen het front en de opslagplaatsen, die zeer achterwaarts gelegen zijn, door middel van karavanen.

En de vliegmachine?

— Toen wij in Ethiopië aankwamen, was er van een luchtvloot geen spoor te bekennen. Wij zijn begonnen met er een te vormen. Generaal Virgin heeft van den Negus de benodigde gelden gekregen om een school op te richten waar de piloten hun opleiding ontvangen; later werden gelden beschikbaar gesteld om vliegmachines aan te kopen. Maar tengevolge van het conflict met Italië kon aan deze plannen geen verdere uitvoering worden gegeven.

— Zijt ge niet bang dat Italië deze oorlog zal winnen, alleen reeds door de superioriteit van haar luchtvloot?

— Daar is geen sprake van. De topografische inrichting van het land is nu niet bepaald gunstig te noemen. Er zijn geen belangrijke punten, waarop een luchtaanval kan worden uitgevoerd; er is geen enkel industriegebied, er zijn geen spoorwegen, geen bovengrondse municitieopslagplaatsen. Voor een krachtdadig offensief lijkt ons een grote luchtvloot absoluut niet noodzakelijk: dit zou trouwens een zeer duur wapen zijn in dit land. De keizer beschikt over enkele vliegmachines, die door puike piloten bestuurd worden. Verondersteld, dat ze bij het eerste samentreffen met de Italianen vernietigd worden. Goed, maar wat dan? De oorlog in Abessynië wordt niet beslist in de lucht, maar op het land.

Nog oorlog voor 't einde van 1935?

— U spreekt over de oorlog met Italië alsof dit een vaststaand feit is?

— Ja ik ben er vast van overtuigd, dat deze oorlog onvermijdelijk is. Aan de grens van Erithrea en Italiaans Somaliland staan de stammen gereed, die reeds naar de wapens gegrepen zouden hebben vanwege de uitdagende militaire maatregelen, die Italië neemt, als zij niet door den keizer zelf waren tegengehouden. Deze stammen zeggen, dat Italië oorlog zoekt. Ik kan echter niet geloven, dat de oorlog voor November zal uitbreken. Ik reken er ook niet op, dat Italië eerst een ultimatum zal zenden. Italië wil het Kellogg-pact niet schenden en ook de Volkenbonds-overeenkomst niet. Italië zal de oorlog beginnen bij wijze van Strafexpeditie, zodra zich een of ander betreurenswaardig incident heeft voorgedaan, dat voor de regering in Rome aanleiding zal zijn om tot de aanval over te gaan. Maar dan beginnen de moeilijkheden pas.

Abessinië heeft thans 1 millioen soldaten op de been, maar dit aantal kan nog belangrijk worden uitgebreid...

Men moet er op rekenen, dat de inlandse stamhoofden hun eigen tactiek zullen **gaan toepassen. Ze zullen waarschijnlijk** de Italianen heel diep het land laten binnentrekken alvorens hierop te reageren. Men zal alsdan een beslissende slag trachten uit te lokken, zoals destijds in Adoea. De Abessiniërs hebben na Adoea heel veel geleerd: ze weten vooral, dat een Europees leger gebonden is aan een strategisch plan en dat men heel moeilijk in staat zal zijn om een nieuwe gezonde strategische situatie te scheppen als men reeds een grote nederlaag geleden heeft.

— Zijn de Italiaanse strijdkrachten veel talrijker dan de Abessinische soldaten? En zijn de Italianen ook beter uitgerust?

— Daar is geen twijfel aan; maar men moet rekening houden met het klimaat en de tropische ziekten, die onder de Italiaanse troepen reeds talloze slachtoffers hebben gemaakt, zodat er door het Suez-kanaal voortdurende hospitaalschepen passeren met typhuspatiënten. Een oorlog tegen een volk van 10 millioen mensen, dat reeds eeuwen lang een krijgshaftige traditie bezit, moet men niet beschouwen als een gemakkelijke onderneming".

De automobiel stond stil; wij waren aan den ingang van Gennet. Het interview was afgelopen. Mijn vriendelijke reisgezel verdween in een hut, een wachtpost, die bewaakt werd door een grote sterke kerel in een spiksplinternieuwe uniform en die gewapend was met een ouderwets geweer...

De verzorging der Italiaanse soldaten in Oost-Afrika.

Het tijdschrift „Alimentazione Italiane" bevat enkele merkwaardige mededelingen over de verpleging der Italiaanse troepen in Oost-Afrika, waaraan wij het volgende ontlenen:

Het rantsoen dat per dag aan de soldaten zowel in Erythrea als in Italiaans Somaliland wordt verstrekt bestaat uit 750 gram brood, 300 gram vlees, 200 gram meelspijzen (spaghetti of macaroni) ofwel in de plaats daarvan 180 gram rijst.

Voor iedere soldaat in Italië is 10 gram koffie beschikbaar; voor de troepen in de koloniën is dit rantsoen verhoogd; in Erythrea tot 15 gram en in Italiaans Somaliland tot 30 gram. Voor het suiker-rantsoen bestaan de volgende verhoudingen 15 gram in Italië, 25 gram in Erythrea en 50 gram in Somaliland.

De troepen in Erythrea ontvangen verder iedere dag twee of drie sinaasappelen, terwijl de soldaten in Somaliland iedere dag 3 sinaasappelen of 3 citroenen kunnen bekomen. Verder worden driemaal per week wordt een pot jam verstrekt.

Het oorlam is bij de troepen in Italië nog steeds in zwang; ieder week een halve fles wijn en driemaal per week een rantsoen cognac en een klein partijtje sigaretten. In de laatste tijd heeft men proeven genomen met het verstrekken van groenten en soepen in bussen volgens Italiaans recept bereid. Het grote voordeel van deze geconserveerde spijzen bestaat hierin dat ze ook koud gegeten kunnen worden. In bijzondere gevallen worden deze busgroenten tweemaal per week verstrekt.

Beroemde pantoffelhelden.

Het is een van oudsher bekend feit, dat juist de geestelijk meest ontwikkelde en energieke mannen in de keuze van haar echtgenote niet altijd bijzonder gelukkig waren. Over de grondoorzaken van deze contrasten in het huwelijksleven der grootheden is reeds veel geschreven en ieder, die zich voor deze dingen interesseert zal veel stof voor dit thema vinden bij grote philosophen zoals Schopenhauer, Nietsche en in de werken van Roussau en Chamfort.

Van de vele verklaringen schijnt de volgende nog de meest begrijpelijke: „Van de markante interessen-gebieden van het genie tot die der vrouw bestaat zo goed als nooit een brug."

Wij kennen de echtgenote van den groten Socrates als het meest pregnante voorbeeld van de boze en twistzieke vrouw. Maar latere geschiedschrijvers beweren dat men deze vrouw bitter onrecht gedaan heeft, want zij was geenszins een boosaardig en twistziek schepsel, maar volgens hen had haar echtgenoot Socrates zelf dit gerucht verspreid. Om welke reden hij dit deed, weten onze vorsers echter niet te zeggen.

Of Xantippe nu werkelijk „Xantippe" was of niet: wij kennen genoeg grote mannen, die werkelijk hun Xantippen hadden, die hen het leven tot een hel maakten.

Tizian b.v. had het ongeluk, met zo'n heerszuchtige dame getrouwd te zijn. Iedere dag liet zij zich een gedetailleerde afrekening over zijn uitgaven voorleggen; zo de schilder onder goede vrienden een glaasje wijn wilde drinken, bleef hem niets anders over dan met veel moeite en zorg de „boeken" te vervalsen.

Van den hertog van Malborough bezitten wij een zeer interessante brief, die hij van een zijner veldtochten naar zijn gemalin zond. Hij schreef: Op het ogenblik ben ik hier met 60.000 soldaten, de beste die er bestaan. Zij staan onder bevel van de beste veldheren van Europa, maar die allen vrees ik in de verste verte niet zozeer als jou, lieveling, wanneer je boos bent."

De beroemde schrijver Addison had tevergeefs verschillende malen naar de hand van de gravin-weduwe Warwich gedongen en slechts na veel moiete gelukte het hem eindelijk deze anecinea als zijn echtgenoot zijn huis binnen te leiden. Zij had er echter zo'n slag van hem de „hel heet te maken", dat het indertijd in de volksmond heette: „Holland house (de naam van hun villa) kan ondanks zijn omvang naast Addison en zijn gemalin geen derden bewoner — de vrede— herbergen."

Toen de dichter later tot staatssecretaris benoemd werd, schreef Lady Montigu aan een vriend: „Zo'n post en zo'n vrouw tot echtgenote, is voor een astmatisch man op de duur meer dan hij verdragen kan. Wij zullen, vrees ik, de dag beleven, dat hij gaarne van beide afstand zal doen".

Van den uitvinder van 't weefgetouw, Sir Richard Arkwright, weten wij, dat zijn vrouw uit louter twistzucht zijn modellen stuk sloeg, zodat hij tenslotte, ofschoon hij zijn echtgenote — zoals hij zijn vrienden verzekerde — innig liefhad, deze boze dame verlaten moest.

James Watt, de uitvinder van de stoommachine, bleef niet anders over dan met zijn werktuigen naar de dakkamer te vluchten om tenminste rust bij zijn werk te hebben. Zijn vrouw had n.l. voortdurend de schoonmaakwoede en daar was niets tegen beveiligd, haar schoothondje mocht niet van de ene kamer in de andere, voordat zij hem met haar schort de pootjes afgeveegd had.

Al deze mannen zullen het bij hun vrouwen beslist niet gemakkelijk gehad hebben, maar misschien is bij niemand het leven van een beroemde pantoffelheld door zijn vrouw meer beïnvloed geworden als dat van den groten Amerikaansen president Abraham Lincoln.

Zijn eerste liefde stierf, een tweede jonge dame sloeg zijn aanzoek af en zo nam hij tenslotte zijn toevlucht tot Miss Todd. Hij moest echter al heel gauw het temperament van deze dame gekend hebben, want op de huwelijksdag liet zich geen Lincoln zien. Welmenende vrienden slaagden er tenslotte in het paar weer bijeen te brengen. In het huwelijk gehoorzaamde hij zijn vrouw haast slaafs, want hij vreesde haar boze tong en er was hem veel aan gelegen rust in huis te hebben: hij was immers de eerste burger van Amerika.

Op zekere dag nu kwam een man bij zijn vrouw, om haar wegens grove uitlatingen tegenover zijn nicht ter verantwoording te roepen. Hij was echter nauwelijks begonnen, of zij overstroomden hem met zo'n vloed van scheldwoorden, dat de ontstelde man niets anders overbleef dan naar den president te lopen en deze zijn nood te klagen. Lincoln hoorde hem aan en zei toen kalm: „Het spijt me heel erg, U niet te kunnen helpen, ik vraag U echter in gemoede: „Kunt U werkelijk niet enkele minuten verdragen, wat ik nu al 15 jaar moet uithouden?"

De Twee laatste Concerten van het Concertgebouw Trio.

Concert 26 Augustus 1935.

Het derde concert zou gerust het programma der romantici kunnen heten, want inderdaad horen deze namen één voor één in dit zo bloeiende en rijke tijdperk thuis.

We beginnen met Grieg, de ook in Nederland zo geliefde en vaak gehoorde — de zonder meer geaccepteerde vertegenwoordiger der scandinavische muziek, een muziek, die ons ongetwijfeld onmiddellijk in het land dezer eenzame Noordelijke natuur verplaatst, naar een bevolking die zich dankbaar uit over de betrekkelijk schaarse ogenblikken van zonneschijn. Noorwegen eerde deze kunstenaar in alle opzichten en dankt ook aan hem een veredelde vorm harer volksmuziek. Ook in deze cello-sonate is het zeer kenmerkend Grieg elment — eenvoudig volgbaar, klaar en boeiend en voortvloeiend in een schijnbaar onuitputtelijke lyriek.

Er volgt een overbekend en helaas ook vaak misbruikt stuk voor piano van Listzt, te weten: de Liebestraume. (Notturno III) — Listzt in een kalme en mijmerende stemming, en zeker gecomponeerd toen hij onder de bekoring van Chopin was — een stuk dat men althans alleen door kunstenaars vertolkt zou wensen te horen. En we weten, het is in goede handen!

Daarna verschijnen twee oude bekenden: de Melodie van Tschaikowski en Zigeunerweisen van De Serasata — Serasata, zelf brillant vioolvirtuoos, die met zijn composities het publiek voor zich won en wiens stukken zich een permanente plaats in elk viool-repertoire veroverden.

Na de Pauze krijgen we wellicht den grootsten Romanticus, Franz Schubert, de man die ons het Lied in zijn allerschoonste vorm schonk — de man die in armoede en onder een druk van miskenning vele zijner werken schreef, en, steeds gedreven door die ongelooflijke stroom van zangmelodiën, ons ook dit Trio op. 99 schonk — krachtig en pittig, met een prachtig Andante waarin de cantilene van viool en cello ons den waren Schubert laat zien.

Concert 28 Augustus 1935.

Wij naderen in dit vierde program het modernste deel dezer concerten, in werken van Saint Saëns, Raoel, Albeniz en Rachmaninoff.

Camille Saint Saëns (1835-1921) is een jongere tijdgenoot van César Franck, die ook een groot aandeel had in de nieuwe Franse richting, doch lang niet zo invloedrijk als Franck. Hij was de clasicus temidden der romantici, die onvermoeid streed om het Franse publiek en zijn artisten tot inzicht te brengen van de onomstrijdbare betekenis en grootheid der klassieken.

Hij was degene die de Franse instrumentale muziek deed herleven en zich tot taak had gesteld het Franse publiek op te voeden naar het luisteren van muziek der opkomende school harer symphonisten — een taak die Berlidz in wanhoop had opgegeven. Saint Saëns schreef symphoniën en kamermuziek, waarvan dit Trio een mooi en levend voorbeeld is.

Van Raoel krijgt U te horen „Pièce en forme de Habarera".

Maurice Raoel is in 1875 in het Franse Baskenland geboren en het is daarom niet vreemd om in hem verenigd te vinden de Spaanse melodiën en rythmen, geschreven in de zwierige elegante stijl der Franse impressionisten, waarbij heel speciaal aan Debussy wordt gedacht.

Hoewel Raoel onder de invloed van Debussy was, is dit toch zeer betrekkelijk; Raoel's vorm was traditioneel, terwijl Debussy het liefst afweek van traditie. Hij wilde los zijn van klassieken en romantici en schiep door middel van zijn eigen enorm genie de meest moderne toonkunst, welke niet alleen ware omwenteling bracht in de muziekwereld, maar tevens een grondslag vormde voor de komende muziek. De Habarera van Raoel is oorspronkelijk geschreven als zangstuk (een vocalise zonder woorden), maar wordt veel als viool- of cello-solonummer gespeeld.

Er volgt dan een viool-solo, de „Romanza Andaluza" van Sarasate, hetwelk geen toelichting behoeft.

Hierna volgen twee piano-soli, de „Triana" van Albeniz en Prelude in g. kl. terts van Rachminoff. Izaak Albeniz een Spanjaard, was eveneens onder de invloed van Debussy. Echter schreef hij uitgesproken nationalistische muziek; hij studeerde in Duitsland en Parijs en was een bewust impressionist, doch hij bezat het fijne grensgevoel en wist daardoor een volmaakte Spaans-Franse combinatie te doen herleven in een zeer individueel genre.

Sergei Rachminoff, de bekende Rus, zowel componist als pianist, is op dit program vertegenwoordigd met Prelude (g. kl. terts).

Tot slot en besluit van deze vier concerten komt het Trio van Tschaikowsky opus 50. Dit werk is opgedragen aan Nicolas Rubinstein, als tribuut aan dezen groten pianist en vriend van Tschaikowski. Het bestaat slechts uit twee delen: een Elegie en een Tema con variazoni de piano speelt hierin steeds een prominente rol. Het is een prachtig voorbeeld van Tschaikowski's fantastische geest — klaaglied — en danswijzen worden achter elkaar verwerkt tot een zeer boeiend geheel, dat vermoedelijk tot een ieder zal spreken.

GEMENGD NIEUWS.

Beunhaas.

In de „Grenzboten" geeft de heer L. Gunther een artikel over woorden, die uit oude rechtstoestanden in de taal zijn overgebleven. Daartoe behoort ook het woord „Bönnhase", dat in Duitsland, evenals bij ons „beunhaas", nog gebruikelijk is voor iemand die onbevoegd een beroep uitoefent. Men spreekt ook van een „dakhaas" in dezelfde betekenis en beide zij afkomstig uit de gildentijd, toen men ijverige personen, vervolgde, die zonder in een gilde te zijn opgenomen, een handwerk uitoefenden. Zij deden dat uiteraard heimelijk, verscholen op zolders en achter dakramen. Zulk een ruimte noemde men „boên", „bên", waaruit later het woord „Bühne", de afgeschutte ruimte van het toneel, is gevormd. Daar werd dan de jacht gemaakt op de „onderkruipers", en van daar de naam „beunhaas".

Koersverandering der Sovjets.

De Sovjets schijnen, volgens de jongste berichten, tot het inzicht te komen dat het met de vrije liefde, maatschappelijk gesproken, ook niet alles is en zij zouden overwegen hoe daar paal en perk aan te stellen. Luchthartigheid in familiezaken en ontrouw zal men beschouwen als zonden tegen het Sovjetregiem. De „vrije" mannen begonnen het wat te bont te maken. In de stad Moskou werd het vorig jaar één nieuw huwelijk ingeschreven op iedere tachtig inwoners, doch ook één echtscheiding geregistreerd op ongeveer iedere tweehonderd inwoners. In de vijf eerste maanden van 1935 bedroeg het aantal echtscheidingen 38.3% van de nieuw geregistreerde huwelijken In Mei liep dit percentage met 2.040 echtscheidingen te Moskou op tot 44.3 %. Er zijn veel meer echtscheidingen van personen van middelbare leeftijd dan van jonge mensen. Het ergste probleem betreft de kinderen. Bijna twee derde van de gescheiden paren te Moskou heeft kinderen, doch slechts tien pct. treft schikkingen voor hun onderhoud. De Sowjet-rechtbanken besteden veel tijd aan het opsporen van weggelopen vaders, die intussen nieuwe gezinnen in andere steden hebben gesticht.

Aangegaapt als wild dier.

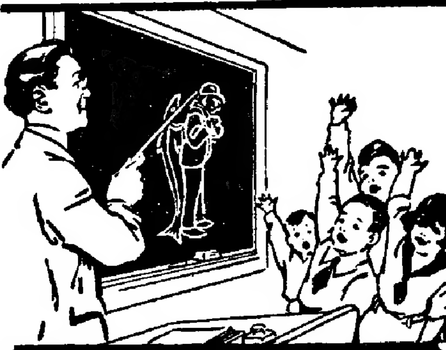
Met oprechte droefheid hebben wij vernomen, dat de prins van Wales zich niet gelukkig voelt. De arme man zat onlangs te Biarritz naast een elegante dame aan een diner en was, volkomen terecht, zeer droefgeestig. Wie zou het niet begrijpen, wie zou niet diep medelijden met hem hebben. „Stel u mijn positie voor, zei de arme prins van Wales, ik ben hier in een vreemd land, midden onder mensen met vreemde namen. Ik hoopte dat niemand me kende en ik gerust zou gelaten worden. Juist daarom ben ik naar hier gekomen. En ook hier wordt ik aangegaapt als een wild dier. Kijkt u naar die gezichten daar: al die ogen staren naar mij. En er is geen plekje op de hele aarde, waar ik rust kan vinden. En er is geen einde aan die marteling... Zolang ik leef, blijft dit zo." Is het niet smartelijk en diep ontroerend? Zouden wij voor dien armen man niets kunnen doen? Iedereen is op dit ogenblik ongelukkig. Millioenen mensen zonder werk en met veel honger en met veel kinderen; honderdduizenden met failliete of bijna failliete zaken en bedrijven; gezwegen dan nog van het naamloos legioen van de treurenden wegens ongeval, sterften, tegenslag, en ziet de prins van Wales met zijn zeshonderd kostuums en zes kameniers om zijne garderobe in orde te houden, de prins van Wales is ongelukkig omdat iedereen hem aankijkt. Neen, waarlijk, iedereen heeft zijn ongemakken.

Duitse beschaving.

De Duitse Koloniale Bond had het plan opgevat enkele lezingen en voordrachten te houden over de terugkeer van de Duitse kolonies aan Duitsland. De lezingen zouden gehouden worden in Silezien en negers uit de voormalige Duitse kolonies zouden er optreden. De regering heeft zulks verboden, omdat het niet toegelaten is dat negers de Duitse jeugd zouden onderrichten. Dit is in strijd met het Duitse rasgevoelen. Inderdaad, zulk rasgevoel staat in beschaving veel lager dan het negerpeil.

Leve de vrijheid.

Bij de jongste aankomst van de Normandie snuffelden de Amerikaanse journalisten in hoeken en gaten naar Pirandello, die aan boord moest zijn. Tevergeefs, alleen zijn sekretaris en koffers waren meegekomen. Dan werd de sekretaris met vragen bestormd en deze bekende, na getracht te hebben hen met een kluitje in het riet te sturen, dat Mussolini in toorn was ontstoken, toen hij vernam, dat iemand van de waarde en bekendheid van Pirandello op een Frans schip passage naar New-York zou nemen. De toneelschrijver is toen op zijn voornemen teruggekomen en heeft op de Conte di Savoia geboekt, op welk schip hij een toneelstuk zal schrijven met titel: „Een auteur op zoek naar een klein beetje vrijheid."

Beginsel Programma v. d. Katholieke Actie in Curaçao.

HOOFDSTUK I.

De mens en de gemeenschap.

§ 1. De K.S.A. erkent zowel de verheven waardigheid van 's mensen persoonlijkheid als ook de onmisbaarheid voor zijn volkomen ontwikkeling.

§ 2. De mens is niet in staat zijn bestaan te verzekeren en de volmaaktheid naar geest en hart te bereiken, wanneer hij zich losmaakt uit de gemeenschap.

§ 3. De mens heeft een persoonlijk levensdoel en de maatschappij is een — zij het noodzakelijk — middel om hem dat doel te helpen bereiken. De rechten voor den mens komen voor uit zijn **menselijke natuur**, maar zij zijn gebonden aan bepaalde grenzen omwille en in het belang der gemeenschap.

§ 4. Voor de ontplooiing zijner krachten is de mens aangewezen op het lidmaatschappij,

1°. van het **huisgezin**, zijn levensbron en de plaats, waar hij zijn opvoeding ontvangt.

2°. van de **burgerlijke maatschappij**, waaraan de zorg voor zijn verdere ontwikkeling is toevertrouwd. Zij heeft tot roeping het algemeen welzijn van haar leden, de burgers, te bevorderen. Binnen het kader der burgerlijke maatschappij vormen zich tal van andere, kleinere, verenigingen van wetenschappelijke, artistieke, litteraire en industriele aard.

Het bijzonder kenmerk dezer laatsten bestaat hierin, dat zij slechts een bijzonder doel nastreven; welk doel niet mag ingaan tegen het algemeen belang.

3°. Van de **kerk**, de bovennatuurlijke gemeenschap, welke tot taak heeft de zielen tot een bovenaardse bestemming op te voeren.

HOOFDSTUK II.

Het gezinsleven.

§ 1. Het huisgezin komt onmiddellijk uit de natuur zelf voort. Zijn oorsprong en grondslag is het huwelijk, dat uit vrije keuze wordt aangegaan en onverbreekbaar is.

§ 2. Het omvat de echtelijke gemeenschap, welke man en vrouw verbindt, alsmede de gemeenschap tussen de ouders de uit het huwelijk gesproten en de aangenomen kinderen.

§ 3. In het huisgezin ligt de bron van het leven. Het is de eerste school, waar de mens leert denken, de eerste tempel waar hij leert bidden.

§ 4. Vandaar de plicht alles te bestrijden, wat het gezinsleven in gevaar brengt of verwoest; alles aan te moedigen en te steunen, wat zijn eenheid, zijn duurzaamheid en zijn vruchtbaarheid bevordert.

§ 5. Het doel, dat door de natuur aan **de gezins-gemeenschap is gesteld, is de echtgenoten te verenigen en daardoor** het leven voort te planten, te onderhouden en te ontwikkelen, ook tot zedelijke volmaking en te zorgen voor de instandhouding van het menselijk geslacht.

§ 6. Het is de plicht der overheid om de voortplanting van het leven in en door het gezin als de enig wettelijke vorm te erkennen en te beschermen.

§ 7. Echtscheiding is lijnrecht in strijd met wezen en doel van het huisgezin.

§ 8. Het kind heeft recht op lichamelijke, verstandelijke, zedelijke en godsdienstige vorming. Op de ouders rust de plicht aan het kind deze vorming te verstrekken. Bij het vervullen van die plicht hebben zij recht op de nodige bescherming en bijstand.

§ 9. Het is de plicht der Overheid, de rechten van het kind te beschermen, zowel tegenover de ouders, die slecht zijn, nalatig of niet berekend voor hun taak, alsook tegenover derden, die zich zouden vergrijpen aan de werkdadige invloed der ouders.

§ 10. Het is de taak der school de opvoeding der ouders voort te zetten en de geestelijke vorming aan te vullen.

§ 11. Overeenkomstig haar taak bezit de Kerk het recht alle godsdienstige waarheden te onderwijzen. Dat recht strekt zich uit tot alle vraagstukken in en voor zo verre deze verband houden met de waarheden der geloofs- en zedenleer.

§ 12. Voor wat het onderwijs betreft, heeft zij het recht de zekerheid te verschaffen, dat het onderwijs in de leervakken, welke met geloof en zeden samenhangen en ook zelfs het onderricht in de profane wetenschappen niet indruisen tegen de godsdienstige waarheden.

§ 13. Wij de staat het algemeen welzijn in tijdelijke zaken beogen moet, kan en mag hij niet onverschillig staan tegenover de opvoeding en het onderwijs der burgers.

Inzake het onderwijs heeft hij evenzeer de plicht als het recht beschermend op te treden. Hij moet ervoor zorgen, dat overal in voldoende mate scholen aanwezig zijn.

§ 14. Ook het ambacht heeft belang bij de vorming zijner toekomstige leden.

§ 15. De maatschappelijke verhoudingen moeten van dien aard worden, dat een rechtschapen en matig gezinshoofd, dat zijn beroepsplichten trouw vervult, uit zijn arbeid een inkomen geniet, waardoor hij in staat wordt gesteld zijn gezin behoorlijk te onderhouden en op te voeden.

§ 16. Het huisgezin heeft het recht te vorderen, dat in de burgerlijke samenleving alles geregeld worde volgens de distributieve rechtvaardigheid. Bij het heffen van belastingen, het opleggen van lasten, het vaststellen van tarieven, het verlenen van steun, van duurte-toeslagen, van invaliditeits- en ouderdoms-pensioenen dient rekening gehouden niet alleen met den enkeling maar ook met het gezin.

§ 17. Ter verzekering zijner rechten is het van belang, dat voor het huisgezin de mogelijkheid open staat, zich in de politieke lichamen te doen vertegenwoordigen.

Wordt vervolgd.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 25 — 31 Aug. 1935.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Costa Rica	25	Hamburg, Amsterdam	25	Pto. Limon
Dalvangen	26	New-Orleans	26	Paramaribo
El Libertador	26	Maracaibo, Aruba	27	Aruba, Maracaibo
Baralt	27	St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Rotterdam	28	New-York	28	Cristobal, New-York
Medea	28	New York via Haiti, Venezuela	28	Aruba, Maracaibo
Midas	28	Domingo, N. Haiti	—	Curaçao
Atlas	28	Z. Haiti, Z. Domingo	—	Curaçao
Sesostris	28	Hamburg	28	Cristobal, C. Amerika
San José	28	Cristobal	28	Le Havre
Venezuela	29	Pto. Limon	29	Amsterdam, Hamburg
El Libertador	29	Maracaibo, Aruba	30	Aruba, Maracaibo
Luna	30	Maracaibo	30	New-York via P. Cabello
Midas	—	Curaçao	30	Z. Domingo, Pto. Rico, N. Dom., N. Haiti
H. C. Horn	30	Hamburg	30	Cartagena
Damsterdijk	30	Rotterdam, Liverpool	30	Cristobal, N. Pacifico
Baralt	—	Curaçao	31	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts.
Carabobo	31	New-York	31	Aruba, La Guaira, S. Juan New-York
Lara	31	New-York	31	Maracaibo
Alabama	31	Cristobal	31	Le Havre.

Radio Programma van Maracaibo op de verjaardag van KONINGIN WILHELMINA.

Programa que radiará la Estacion „Ecos del Caribe" YV5RMO en Maracaibo, Venezuela, el 31 de Agosto de 1935 a las 12 M. hasta la 1 P.M. hora de Maracaibo, dedicado a Holanda, Curacao, Aruba, Bonaire y Suriname, con motivo del cumpleanos de S.M. La Reina Guillermina.

Locutores en Holandes: Sr. A. M. Ritsema, en Papiamento: Sres. Esteban R. Pietersz y Gaitan D. C. Gomez.

1. Palabras del Sr. Ruperto Vargas Codazzi en nombre de la Estacion YV5RMO.
2. Wilhelmus...... Himno Holandes.
3. Palabras en Holandes, Sr. A. M. Ritsema a nombre de la Colonia de Holanda en esta.
4. Serenata de Schubert, cantada en aleman por la Sta. Elvira Govea, acompanado piano por la Srta. Ada Govea.
5. El Militar Sulbaran en una cancion dedicada a sus amigos en Curaçao.
6. Palabras en papiamento, Sr. Esteban R. Pietersz, a nombre de la Colonia de Curacao en esta.
7. Trasmision del popular canto Holandes „De Zilveren Vloot".
8. Palabras del Sr. De Pool, dedicado a la isla de Curacao.
9. Ciribiribin, Valse, cantada por la Sta. Elvira Govea, piano la Sta. Ada Govea.
10. Doux Reves D'enfance, Canto en frances, por la Sta. Mary A. Suarez, piano Maestro Sr. Jose Luis Paz.
11. Trasmision de piezas populares Curazolenas.
12. Trasmision de piezas populares Holandesas.
13. Palabras del Sr. Gaitan D. C. Gomez, en papiamento.
14. El Trio Clasico.
    Serrucho, Don Gaitan D. C. Gomez.
    Violin, Don Valentin Moreno.
    Guitarra, Don Roger Leal.
15. Solo de Piano por la Sta. Margarita de Pool.
16. El Himno Holandes, cantado por la Sta. Mary A. Suarez y los Sres. Gaitan D. C. Gomez y Esteban R. Pieterzs.
17. Marcha de la estacion y despedida.

DANKBETUIGING.

Aan ALLEN die, op welke wijze ook, hebben bijgedragen of medegewerkt tot het welslagen van de door ons gehouden FANCY-FAIR ten bate van de Protestantse Vereniging voor Liefdadigheid en Maatschappelijk Werk, betuigen wij hierbij hartgrondigen dank.

Het is voor ons ene grote voldoening te kunnen mededelen, dat de FANCY-FAIR in alle opzichten een waar succes is geweest.

Het FANCY-FAIR COMITÉ.

Satyre en humor.

Onzin, dikdoenerij, records, reclamezinnen, massa-bedrog en hypocrisie komen gewoonlijk uit Amerika, wreedheid, baas-spelerij, vernielzucht, barse keelgeluiden en concentratiekampen vinden hun oorsprong in Azië, Rusland en Duitsland, maar als het over de liefde gaat, geeft Frankrijk gewoonlijk de toon aan. Hier heeft de rechtbank een speciale code voor de misdaad uit hartstocht, de romanschrijver een bijzondere voorliefde voor echtelijke, mitsgaders buitenechtelijke verhoudingen, door breuken bekroond, de regering een particuliere belangstelling voor amoureuze perikelen en de bevolking een grenzeloze aandacht voor liefdesgeschiedenissen.

Te Parijs is dan ook enige jaren geleden een instituut opgericht, dat zich ten doel stelde de problemen van liefde en huwelijk te onderzoeken. Het heeft nu honderdduizend „gevallen" van liefde onderzocht en zijn bevindingen gepubliceerd, zo lezen wij in de bladen.

Volgens het instituut komt de beroemde liefde op het eerste gezicht bij mannen het meest tussen de 18 en 22 jaar, en daarna tussen de 54 en 57 jaar. Bij de vrouwen is het de bakvisseleeftijd van 14 tot 17 jaar, daarna de jaren van 31-36 en 43—45, waarin zij het meest aan de liefde op het eerste gezicht ten offer vallen.

Het instituut heeft verder ontdekt, dat liefde en geluk geenszins samenvallen. De gelukscurve is veel groter in de huwelijken, die op grond van sympathie en hoogachting zijn gesloten, dan bij de huwelijken enkel uit liefde.

Wat nu de moeilijkheden betreft, die zich in de meeste huwelijken wel eens voordoen, volgens de berekeningen van het Parijse instituut ligt de eerste crisistijd in het tweede huwelijksjaar. Een tweedq crisis komt meestal tussen het achtste en negende jaar, maar ook dan is de harmonie nog niet ongestoord, want het 14de, 18de en ook wel het 26ste en 28ste brengen nog moeilijkheden mee. Eerst als de zilveren bruiloft enkele jaren achter de rug is schijnt het geluk bestendig te worden.

Vacantie 1935.

„Waar ga je met je vacantie naar toe? Je gaat zeker spoedig naar het buitenland?"

„Man, hoe kom je er op, wij hebben niet eens geld om thuis te blijven."

De toaster.

„Onvoorbereid als ik ben... onvoorbereid als ik ben, onvoorbereid..."

„Jammer, m'n man kende 't vanmorgen nog zo vlot van buiten," zuchtte de gastvrouw.

Helemaal geen kunst meer.

„Hoe vindt je dien Buster Keaton?"
„Wie is dat?"
„Wel, die beroemde filmspeler, die nooit lacht."
„Nou, dat is tegenwoordig nog al een kunst!"

De beste weg.

„Hoe heb jij je vrouw leren kennen?"
„Door ze te trouwen."

De Schot.

„Ik wilde gaarne naar Afrika reizen."
„U wilt zeker inlichtingen over de beste bootverbindingen."
„Neen," zei de Schot, „ik wou alleen weten op welke boten het middageten niet berekend wordt als men aan zeeziekte lijdt."

De consequente vrouw.

Echtgenote: „Ik geef gaarne toe, dat ik ook m'n fouten heb."
Echtgenoot: „Die heb je zeker."
Echtgenote: „Zo? Noem mij er dan eens één op."

Boffen.

Marie, de meid, vertelt mijnheer, dat zij weggaat omdat ze 't onmogelijk met z'n vrouw kan vinden."
„Gelukkig mens", zei mijnheer, „jij kan in ieder geval gaan."

Nog een Schot.

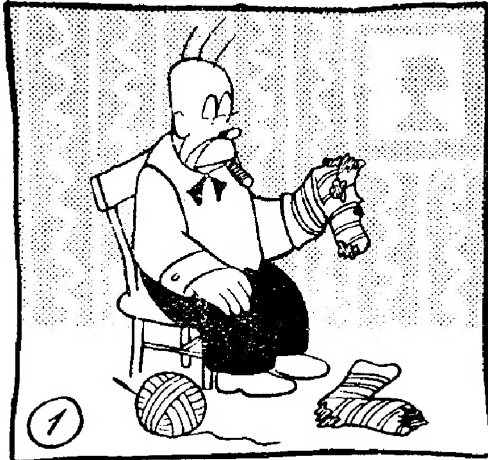
Een Schots echtpaar ging op het kliniekuur naar den dokter met hun baby van vijf maanden. De vader vroeg:
„Dokter, wil je ons kind eens grondig onderzoeken?"
„Wat scheelt er aan 't kind?" vroeg de dokter.
„Op het moment niets", antwoordde de vader. „Maar wij hebben gelegenheid een goede kinderwagen te kunnen overnemen, maar alvorens die te kopen, zouden wij gaarne willen weten of 't de moeite en kosten waard is".

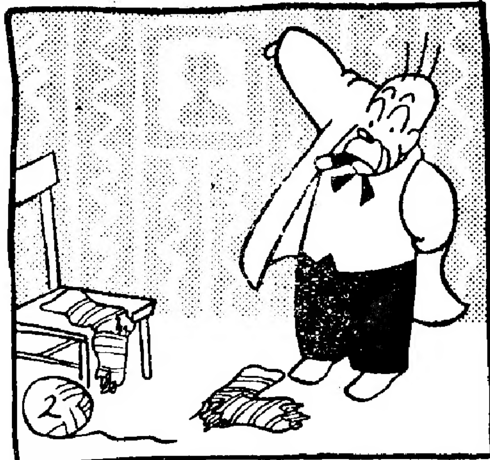
Goethé's koksjongen ontvreemdde eens uit de keuken een grote snoek; hij verstopte hem onder zijn jas en sloop er voorzichtig mee door de tuin. Toevallig stond Goethe voor het raam en zag de staart van de vis onder de jas te voorschijn komen.

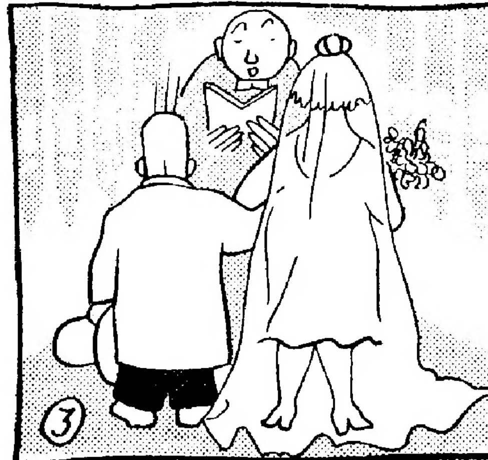
„Hé daar!" riep Goethe.

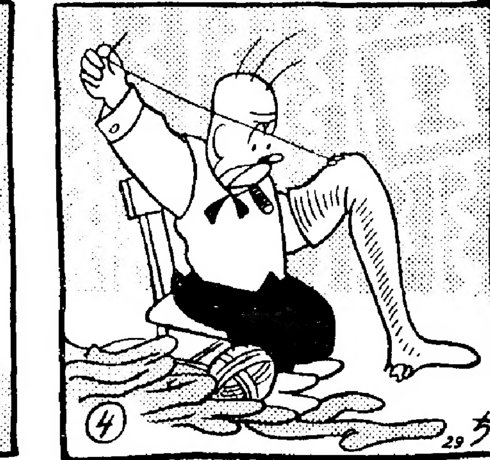
De jongen stotterde verlegen: „Wat blieft u Excellentie?"

„Ik moet je aanraden, dat je in het vervolg, als je een vis van me wilt meenemen, of een langere jas of een kortere vis uitzoekt!"

Adamson is het beu zijn kousen te stoppen.